

«ГЕРОЙ І БОЯГУЗ»

Суперечка в Білому домі: Зеленський Трамп та Венс перейшли на підвищені тони

Вашингтон, США – Під час розмови в Овальному кабінеті Володимир Зеленський заявив, що дипломатія відносно Росії не працює, на що американський віцепрезидент звинуватив його у неповазі. Розмова вийшла за межі протоколу, співбесідники перейшли на підвищені тони. В суперечку втрутився Дональд Трамп.

Коли мова зайшла про російсько-українську війну, Джей Ді Венс сказав, що дипломатії Трампа потрібен шанс, щоб врегулювати ситуацію. На що Володимир Зеленський заявив, що з 2014 року ніхто не може зупинити путіна, бо він не дотримується жодних домовленостей.

«Я підписав з ним угоду у 2019 році... Але після цього він порушив перемир'я. Він не пішов на обмін полоненими. Про яку дипломатію ви говорите, Джей Ді?», — емоційно запитав Зеленський.

«Я говорю про таку дипломатію, яка покладе край руйнуванню вашої країни», — відповів Венс та заявив, що приходить в Овальний кабінет і сперечатися перед американськими медіа це неповага. За його словами, Зеленський має подякувати Трампу, що той намагається покласти край війні. Також він заявив, що в Україні є проблеми, зокрема, з людьми в армії.

Зеленський відповів, що під час війни всі мають проблеми. «Навіть ви, але у вас є гарний океан. Тому ви не відчуваєте зараз (наслідки війни. — Ред.), але відчуєте в майбутньому».

В розмову втрутився Трамп, перебивши Зеленського він заявив: «Ні, ні, ні. Не кажіть нам, що ми відчуватимемо. Ми намагаємось розв'язувати проблему. Не кажіть нам, що ми масмо відчувати... Ви не в праві диктувати, запам'ятайте це», — сказав Трамп.

Він заявив Зеленському, що він зараз не в гарній позиції і що у нього немає козирів, але із США він їх отримує.

«Я не граю в карти, я серйозно, президенте. Я президент (країни. — Ред.) у війні», — відповів Володимир Зеленський. Трамп перебив його та звинуватив, що він грає з Третьою світовою війною, і що це неповага.

До розмови знову підключився Джей Ді Венс: «Ви їздили до Пенсильванії і агітували за опозицію в жовтні, скажіть кілька слів подяки Сполученим Штатам Америки і президенту, який намагається врятувати вашу країну!».

Герой...стор. 2

ВИБОРИ У ПРОВІНЦІЇ ОНТАРІО

27 лютого 2025 року у провінції Онтаріо відбулися дострокові вибори, на яких абсолютну перемогу здобув прем'єр Даг Форд. Це третя перемога Прогресивно-Консервативної Партії з 80 голосами у парламенті. Вибори коштували \$189 мільйонів.

На другому місці Нова Демократична Партія із 27 голосами, відтак Ліберальна Партія з 14 голосами і Партія Зелених з 2 голосами.

Фото: Вікіпедія

В ТРЕТЮ СВІТОВУ «ГРАЄТЬСЯ» ПУТІН, А НЕ ЗЕЛЕНСЬКИЙ

Емануель Макрон прокоментував слова президента США, висловлені під час публічної суперечки з президентом України в Овальному кабінеті, не згадуючи самого Трампа: "Є важливий момент, який не можна забувати. Якщо хтось і "грається у Третю світову" — то цю особу звати владімір путін. Це він вже три роки тому розв'язав загарбницьку війну. Це через нього на європейську землю прийшли 10 тисяч північнокорейських солдатів. Це він пішов просити про іранські дрони, в обмін допомагаючи їм з ядерною програмою, щоб вести війну у Європі.

...Тож якщо є особа, що "грається в Третю світову" — то цю людину треба шукати не у Києві, а радше у москві".

Ліга Українців Канади
75 років
служіння Україні та громаді
1949 - 2024

Святкове прийняття
з нагоди ювілею ЛУК

15 березня 2025 Guildhall, Old Mill Toronto

Коктейль о 17:00, початок о 18:00

Квитки \$150, звертатися за тел. 416 516 8223 або info@lucorg.com

У святковій програмі виступи наших гостей

Олег Медуніч (Україна)

голова Проводу ОУН, Президент Антиімперського Блоку Народів (АБН), український громадський діяч, бувший народний депутат ВРУ.

Аскопед Позніак (США)

відомий юрист, публіцист, бувший Президент Світового Конгресу Українців, голова Фондуції Українського Вічного Університету.

Щиро запрошуємо святкувати з нами

SECURING
OUR FUTURE
LONDON SUMMIT
2 MARCH 2025

ЯКЩО БЕЗ «ОВАЛЬНИХ» ЕМОЦІЙ...

Дуже сумнівно, що, посварившись з Зеленським, Трамп знайде спільну мову з путіним. Бункерний, слухняно демонструючи якісь жести на адресу Трампа, весь час змушений оглядатися назад, у напрямку Далекого Сходу (недаремно туди днями полетів Шойгу), де за цим, примружившись, уважно стежить Сі. У китайців своя геополітична стратегічна гра, і в ній зближення Штатів з їхнім московським васалом категорично не передбачене.

Та й зайве казати, що москва і Пекін ближче, ніж москва і Вашингтон, бо, як відомо, «старий друг краший від нових двох». Крім того, Китай не проти зайняти тепер уже, здається, вакантне після США місце партнера для Євро-союзу, а це ще більше ускладнить становище на геополітичній шахівниці.

Не забуваймо, що за спиною в китайців зачаївся Кім Чен Ин, а ще є Іран – головний ворог американців і союзник (союзник?) москви. Для Тегерана зближення раші з янкі – вперек горла, бо, крім усього іншого, виникає загроза, що під парасольку цієї солодкої парочки заховається Ізраїль – головний ворог Ірану. Принаймні, деякі недавні позиціонування Ізраїлю свідчать, що Тель-Авів тримає ніс за вітром і готовий з вигодою для себе побути «слугою двох господ». Тобто, як бачимо, серпентарій ще той, і «не все так однозначно».

Зрозуміло, що трамп не зможе підтримати путіна відкрито, адже практично майже вся Європа (за винятком двох відомих фріків) проти цього. Та й Трампові буде непросто, навіть незважаючи на його стиль нарваного бульдога, пояснити американцям, чому він підтримує росію у війні проти

України. Адже більшість американців налаштовані проти росії, а для Трампа дуже важливо, щоб його хвалили й підтримували, а не обзивали дурнем чи зрадником.

Трампові потрібна перемога, щоб оголосити себе переможцем і миротворцем. Хоч якась перемога. раша цієї перемоги Трампові дати (подарувати) не може, тобто у війні не поступиться нічим, адже путін не відступить ні на крок від своїх божевільних «целей есвео». Тобто Трамп розраховував на «мир» за рахунок України, яка, на його думку, перед загрозою опинитися без американської підтримки, змушена буде, залишаючись «слабкою ланкою», покірно прийняти Трампів план. (До речі, ми досі так і не знаємо, що в ньому написано).

Розраховував, але щось пішло не так у знаменитому ще з часів Клінтона і Моніки Левінські Овальному кабінеті Білого дому...

Ще менше шансів на порозуміння між ними щодо угоди про допуск американців до освоєння російських рідкісноземельних матеріалів. Далі розмов там справа не піде. (Єдиний виняток – це корисні копалини на тимчасово окупованих рашистами українських територіях. Але жоден американець не стане вкладати інвестиції в ці території, які вздовж і вперек прострілюються українськими військами). Надто це

чутлива тема для мешканців боліт, адже «есвео» в Україні вони, нібито, починали для того, щоб відігнати від російських кордонів «прокляту НАТУ і тупих америкосів», а тут, виходить, самі їх збираються запрошувати. Скоріш за все, путін не допустить американців до російських надр, а буде ходити околяса і водити Трампа за носа.

Що буде далі? Чи відмовляться американці від збройної і фінансової підтримки України? Подібний сценарій, на жаль, можливий. І це ускладнить наше становище, хоча, судячи з повідомлень з війни, не критично. Наші нарощують виробництво власного озброєння, особливо дронів. Підставить плече Європа. Не слід забувати, що і раша добряче «поізносілась», все більше воює гарматним м'ясом і все менше – військовою технікою.

Важливо, як поведе себе Європа. Чи нарешті покине дитячий садок/теплу ванну і зрозуміє, що все почалося «по дорослому»? Можливо, європейці почнуть негайно створювати якийсь оборонний союз з участю України? Чи все-таки спрацює синдром залежності від «дядька Сема» і далі балачок діло не піде?

Найближчі дні покажуть перспективу і динаміку. Хоч як це для когось дико звучить, але, можливо, у більшому програші від того що сталося, не Україна, а (всемогутній) Трамп. І скоро ми це зможемо побачити. Вірогідно, що Трамп змушений буде повернутися до переговорів з Україною, але для цього мусить пройти якийсь час. І невідомо, якими будуть передумови для переговорів.

Фото: «Хвиля Десни»
Михайло Сидоржевський,
«Хвиля Десни»

«ГЕРОЙ І БОЯГУЗ»

➔ Закінчення з стор. 1

Зеленський сказав, що вдячний, і почав було говорити Венсу, що той занадто голосно говорить, як його перебив Дональд Трамп. «Він не говорить голосно. Ваша країна має великі проблеми...». Знов заговорив за виділені Україні 350 мільярдів доларів, техніку, та заявив, що війна вже б закінчилася б за два тижні, якби не підтримка США.

«За три дні? Я чув це від путіна — за три дні», — відрізав Зеленський.

Фото: «Час»
«RFI»

Герой повернеться додому, в Україну

Американський сенатор-демократ Адам Шифф прокоментував зустріч Президента України Володимира Зеленського і президента США Дональда Трампа, зазначивши, що в Овальному кабінеті зустрілися герой і боягуз,

а після зустрічі герой полетить назад в Україну. Про це Шифф написав в соцмережі «Х», передає «УНН».

«Сьогодні в Овальному кабінеті зустрічаються герой і боягуз. А коли зустріч завершиться, герой повернеться додому, в Україну», — написав Шифф.

Зустріч у Лондоні

Повертаючись в Україну, Президент Володимир Зеленський взяв участь у саміті в Лондоні.

У ньому беруть участь лідери України, Великої Британії, Данії, Італії, Іспанії, Канади, Нідерландів, Німеччини, Норвегії, Польщі, Румунії, Фінляндії, Франції, Чехії, Швеції, а також міністр закордонних справ Туреччини Гакан Фідан, Генеральний секретар НАТО Марк Рютте, Президентка Європейської комісії Урсула фон дер Ляен і Голова Європейської ради Антоніо Кошта.

Саміт організував Прем'єр-міністр Великої Британії Кір Стар-

мер. На заході обговорять виклики, які постали перед Україною та всією Європою, боротьбу проти російської агресії та пошуки шляхів до справедливого, стійкого миру.

Авдієція у Короля

Під час робочого візиту до Великої Британії Президент України Володимир Зеленський мав аудієнцію у Короля Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії Чарльза III.

Фото: ОПУ

«КРАЩЕ ВМЕРТИ СТОЯЧИ, НІЖ ЖИТИ НА КОЛІНАХ»

5 березня 1950 року загинув Головний командир УПА Роман Шухевич (Тарас Чупринка).

«Здобути Українську державу або загинути в боротьбі за неї» — це гасло ОУН було життєвим принципом Романа Шухевича. Він очолив визвольну боротьбу українців у непростий час, коли доводилося протистояти двом тоталітарним режимам, які мало чим відрізнялися один від одного – радянському союзу та нацистській Німеччині.

НКВД-МГБ полювало за Шухевичем рекордний час – понад сім років. Головний командир УПА неодноразово вислизав з рук чекістів: у 1944, 1946, 1947, 1948 роках. Кілька разів пускалися чутки про його загибель. Але робота Служби безпеки ОУН була поставлена якнайкраще.

До трагічної розв'язки призвів арешт 2 березня 1950 року зв'язкової Шухевича Дарії Гусак. Запідозривши небезпеку, Шухевич готувався перебратися із будинку в Білогорщі, де переховувався з кінця 1949-го, до Львова, де було дві конспіративні квартири. Переїзд було намічено якраз на 5 березня.

Але зранку 5 березня 1950 року емгебісти тісним кільцем оточили цей та декілька сусідніх будинків у Білогорщі. Операцію із захоплення головнокомандувача УПА очолював генерал Міністерства державної безпеки Павло Судоплатов. До операції було залучено понад 700 бійців внутрішніх військ. Намагаючись прорватися з оточення, Шухевич вбив майора Ревенка, але сам був поранений. Щоб не здаватися живим до рук ворога, Шухевич пустив собі кулю в скроню.

В офіційному звіті записали, що вбив командира один з сержантів, які оточили будинок. Йому виплатили премію 1,000 радянських рублів.

Тіло командира виставили на опізнання рідним, але після цього доля його досі лишається невідомою.

Після смерті Шухевича боротьбу УПА очолив Василь Кук. Сама боротьба тривала ще понад 10 років – останній відкритий бій збройного підпілля ОУН проти оперативної групи Тернопільського УКГБ було зафіксовано 14 квітня 1960 року, а останній повстанець дав бій кадебістам у 1967-му.

Український Інститут Національної Пам'яті

«Ми боремось не тому, що ненавидимо тих, хто знаходиться перед нами, а тому, що любимо тих, хто у нас за спиною!».

«Мудрого — не одурити, чесного — не купити, мужнього — не зламати».

«Краще вмерти стоячи, ніж жити на колінах».

«Ми усі — вояки УПА і всі підпільники зокрема, і я — свідомі, що раніше чи пізніше нам доведеться згинати в боротьбі з грубою силою. Але, запевняю вас, — ми не будемо боятися вмирати, бо, вмираючи, будемо свідомі того, що станемо добривом української землі. Це наша рідна земля потребує ще багато добрива, щоб у майбутньому виросло на ній нове українське покоління, яке довершить те, що нам не суджено було довершити».

«Самостійність здобуде не одна партія чи спілка, чи окремі люди, здобуде її тільки ціла Україна».

Роман Шухевич

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, КОБЗАРЮ! ПЕРЕМОЖЕМО! СЛАВА УКРАЇНІ!

Бородянка, 2022

Харків, 2022
«Моя Київщина»,

Захований перед москалями пам'ятник Тараса Шевченка у Харкові.

ВИСЛОВИ ВІДОМИХ ЛЮДЕЙ ПРО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Євген Маланюк

Не поет – бо це ж до болю мало,
Не трибун – бо це лиш рупор мас,
І вже менш за все – «Кобзар Тарас»
Він, ким зайняло і запало.

Остап Вишня

«Тарас Шевченко! Досить було однієї людини, щоб урятувати цілу націю».

Євген Сверстюк

«Феномен Шевченка відбиває нашу національну природу, наше світосприйняття, наше минуле і нашу надію на майбутнє. Він символізує душу українського народу, втілює його гідність, дух і пам'ять...».

Іван Франко

«Коли б мені прийшлося одним словом схарактеризувати поезію Шевченка, то я сказав би: се поезія бажання життя. Свобідного життя, всесторонній, нічим не опутаний розвій одиниці і цілої суспільності, цілого народу, – це ідеал Шевченка, котрому він був вірним ціле життя».

Джон Ф. Кеннеді

«Я радий, що можу додати свій голос до тих, що вшановують великого українського поета Тараса Шевченка. Ми вшановуємо його за великий вкладу культуру не тільки України, яку він дуже любив і так промовисто описував, а й культуру світу. Його творчість є благородною частиною нашої історичної спадщини».

Микола Палієнко

Ти нам залишив прагнення високі,
Шляхи священні, по яких іти
Твого сумління й мужності уроки
Ми бережем і будем берегти.

Максим Рильський

«Народ Шевченка не забуває і ніколи не забуде. Поет живе в серцях свого народу».

Павло Тичина

«Сьогодні думи Шевченка є невіддільні від дум нашого народу. І тому народ так часто, так охоче звертається до свого поета. Гуманізм Шевченка, його ставлення до людини, його постійна турбота за пригноблених – як це зараз нам співзвучно!».

Павло Грабовський

«Невмирущий дух поета, як і раніше, витає над рідною Україною, невмовкаюче роздається його віще слово і сіє на народній ниві живе насіння оновлення».

Микола Пазяк

«Пісні на слова Шевченка мали значний вплив на українську народнопоетичну творчість. Вони внесли в народні пісні свіжі мотиви, ідеї, збагатили їх новим змістом, розширили мелодійне звучання. Перехід Шевченкових поезій у народний репертуар триває, кожне покоління і самодіяльних митців, і композиторів-професіоналів поповнює його новими зразками».

Олесь Гончар

«Шевченко – це той, хто живе в кожному з нас. Він – як сама душа нашого народу, правдива і щира... Поезія його розлита повсюдно, вона в наших красвидах і в наших піснях, у глибинних, найзаповітніших помислах кожного, чий дух здатен розвиватись».

«Світова слава Шевченкова зростає й шириться разом зі славою його народу, разом із зростанням ролі й престижу нової, вільної України...».

Анатолій Луначарський

«Завдяки Шевченкові скарби української душі повною річкою влилися в загальний потік людської культури».

Альфред Курелла, (Німеччина)

«Тарас Шевченко не має собі рівних у світовій літературі».

Еусебіу Камілар, (Румунія)

«Його геній розрісся, як дерево, простягнувши крону над віками».

Назім Гікмет, (Туреччина)

«Поки б'ються серця людей, звучатиме і голос Шевченка».

Мар'ян Якубець, (Польща)

«Він був найбільш народним поетом з усіх великих поетів світу. Поезія Шевченка була явищем єдиним і неповторним. Немає для неї відповідника в світовій літературі».

Джон Діфенбейкер (Канада)

«Якби живий Шевченко був тут сьогодні з нами, він би побачив плоди своєї творчості. Він би побачив волю, що нею втішаються на цій землі люди його народу. Він би подумав про народ на рідній землі, який все ще не має права вільного визначення своєї долі. Як він зазнавав тиранії за його днів, так тепер не мають свободи його численні сини».

«ГУ» і Кам'янська міська бібліотека ім. Т. Шевченка

- ### КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

 - Дональд Трамп має намір закрити військову базу США в грецькому Александруполісі, яка використовувалася, зокрема, для надання військової допомоги Україні.
 - У Фінляндії «Національна коаліційна партія» виключила з муніципальних та регіональних виборчих списків у провінції Сатакунда кандидатку у депутати Йоганну Тур'ю. Політикиня назвала Україну частиною росії.
 - Згідно з оцінкою Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), 68% українців заявляють про погіршення стану здоров'я порівняно з довоєнним періодом. Найпоширенішими проблемами є: проблеми з психічним здоров'ям (46%), психічні розлади (41%), неврологічні розлади (39%), йдеться у повідомленні ВООЗ.
 - На виборах у Німеччині з 28,52% голосів переміг блок Християнсько-демократичного та Християнсько-соціального союзів (ХДС/ХСС), який очолює Фрідріх Мерц. Друге місце отримала проросійська партія "Альтернатива для Німеччини" з 20,8% голосів. Соціал-демократична партія канцлера Олафа Шольца опинилась на третьому місці з 16,41% голосів. Проросійська партія хоче оскаржити результати виборів.
 - Президентка Європейської комісії Урсула фон дер Ляєн сказала, що вражена швидкістю і якістю реформ, які здійснює Україна в складних умовах для вступу до Європейського Союзу: «Я зараз бачу дуже багато процесів вступу України до ЄС. Я надзвичайно вражена швидкістю і якістю, з якою Україна проводить реформи на шляху вступу до ЄС, проводить ці кроки, і це дуже складні кроки. Поки ви боретесь у цій війні за виживання, надзвичайно вражає то, що ви робите. Це — приклад найвищої якості та швидкої результативності, яка є взірцем».
 - Президент Литви Гітанас Науседа запропонував прискорити вступ України до Євросоюзу: "Ми маємо прискорити вступ України до ЄС. Пропоную дату 1 січня 2030 року. Відкриття першого кластеру переговорів можна зробити вже протягом кількох тижнів. Зробімо шлях до ЄС невідворотним”.
 - Європейська комісія у 2026 році підготує юридичне рішення про повернення Польщею 91 мільйона євро, виділеного з фондів ЄС на закупівлю генераторів для України за попередньої влади "Права і справедливості". Європейський офіс з питань боротьби з шахрайством оголосив, що завершив розслідування та рекомендував стягнути понад 91 млн. євро, які мали бути використані для закупівлі та доставки в Україну генераторів. Європосадовці також стверджують: розслідування виявило, серед іншого, "завищення цін, відсутність конкуренції та неправомірні переваги, надані певним підрядникам”.
 - Дональд Трамп відмовився називати путіна диктатором на пресконференції з Макроном, хоча раніше називав так Зеленського.
 - Понад 150,000 громадян Канади підписали парламентську петицію із закликом позбавити Ілона Маска канадського громадянства через союз технологічного мільярдера з Дональдом Трампом, який протягом свого другого президентства США неодноразово погрожував завоювати свого незалежного північного сусіда і перетворити його на 51-й штат.
 - Канада запровадила санкції проти 76 росіян і російських установ, які підтримують війну РФ проти України. «Загалом канадські санкції поширюються на понад 3,000 осіб й установ, які беруть участь у порушенні суверенітету й територіальної цілісності України, а також грубому й систематичному порушенні прав людини», – наголосили в канадському уряді.
 - Кількість населення на підконтрольній владі України території сьогодні може сягати 31,5 млн осіб. Про це заявля голова Інституту демографії та соціальних досліджень Елла Лібанова.
 - Європейські покупці почали реагувати на зміну керівництва в США — продажі «Tesla Inc» минулого місяця впали на 45% по всій Європі. Компанія Ілона Маска продала лише 9,945 авто в ЄС, Британії, Норвегії, Швейцарії та інших країнах регіону, тоді як рік тому – 18,161 одиницю.
 - У Полтаві в рамках кампанії з деколонізації демонтували пам'ятник Петру І. Про це повідомила в. о. мера міста Катерина Ямщикова. «Це не акт вандалізму, а свідомий відповідальний дія громади, яка позбавляється російських імперських маркерів», – наголосила вона.

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проекти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проекти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9

Phone: (416) 763-3388

Fax: (416) 763-4512

Website: bcufoundation.com

OMNI 1 - ON

субота - 8 PM

вівторок - 11 PM*

субота - 7 AM*

OMNI - AB

неділя - 8 AM

OMNI - BC

неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться

Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada

 @ForumTVCanada

www.forumtv.ca

TEL: 416-572-8255

info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення

Від понеділка до п'ятниці в 9 год ранку на хвилі 1320AM

В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6

Телефон редакції: 416-572-8251

Email: sofu.radio@gmail.com

Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033

e-mail: homin@on.aibn.com

Суспільно-політичний тижневик

Видає Видавнича Спілка "Гомін України"

з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.

Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин

Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА

YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL

Канада: \$75 Canada: \$75

STANDARD MAIL

Канада: \$100 Canada: \$100

3CA: \$120 USD USA: \$120 USD

міжнародні: \$250 international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

БІЙНЯ У ПАВЛОКОМІ

(«ГУ»). — 1-3 березня 1945 року нерозформованим відділом польської Армії Крайової під керівництвом поручника Юзефа Бісса-«Вацлава» разом з групами з навколишніх польських сіл, винищено українське мирне населення села Павлокома.

Перемиський відділ Об'єднання українців у Польщі вшанував, у 80-ту річницю трагедії, пам'ять про помордованих українців. Зі словом виступив амбасадор

України у Польщі Василь Боднар. Серед учасників церемонії були Перший заступник Воєводи Підкарпатського воєводства Веслав Буж, а також представники Українського інституту національної пам'яті, Львівської обласної ради, Городоцької громади, об'єднання «Надсяння», Почесного консульства України в Перемишлі та Пласту.

Фото: Посольство України у Польщі

«ВІД САМОГО ПЕРШОГО ДНЯ ВІЙНИ ООН ВІЯВИЛА ЦІЛКОВИТУ СОЛІДАРНІСТЬ ІЗ НАРОДОМ УКРАЇНИ»

Генеральний секретар ООН Антоніо Гутерріш різко висловився в соціальній мережі «Х» щодо російсько-української війни, що триває вже три роки.

«Досить. Після трьох років смерті та руйнувань я знову закликаю до термінової деескалації та негайного припинення бойових дій. Я вітаю всі зусилля, спрямовані на досягнення справедливого та інклюзивного миру. ООН готова підтримати такі зусилля».

Він заявив, що ООН з першого дня війни виявила повну солідарність з народом України, надаючи життєво важливу гуманітарну допомогу мільйонам нужденних і підтримуючи довгострокові зусилля з відновлення та реконструкції.

«Під час цієї трагічної події я підтверджую нагальну потребу у справедливому, стійкому та всеосяжному мирі, який би повністю підтримував суверенітет, незалежність і територіальну цілісність

України в межах її міжнародно визнаних кордонів, відповідно до Статуту ООН, міжнародного права та резолюцій Генеральної Асамблеї».

Генеральний секретар ООН заявив, що війна в Україні становить серйозну загрозу не лише миру та безпеці Європи, а й самим основам і основним принципам ООН.

Фото: «Еспресо»
«Голос Криму»

«КІНЦЕВА МЕТА АГРЕСІЇ РОСІЇ — ЦЕ СТЕРТИ УКРАЇНУ З МАПИ СВІТУ»

Президент Чехії Петер Павел під час пленарного засідання "Підтримуй Україну" заявив, що кінцева мета російської федерації щодо України – повне знищення нашої держави.

"Всі ці три довгі роки, коли РФ розв'язала повномасштабну війну проти України, я не маю сумнівів, що кінцева мета цієї агресії — це стерти

Україну з мапи світу. Хочу сказати, що українці незламні. Вони заслуговують не лише на нашу допомогу, й на наше захоплення", – зазначив чеський лідер.

За його словами, будь-які мирні домовленості мають бути прийнятними для України і повинні бути укладені з її участю. Важливо, щоб кожні

переговори починалися з чіткого визнання агресора і жертви, без жодних двозначностей.

"Мир, який вибудований на приниженні жертви, коли ми винагороджуємо росію за агресію, — це буде не справжній мир, а зрада", – додав він.

Михайло Яровенко, «Дзеркало тижня»

РОСІЯ ДОСІ БАЧИТЬ СЕБЕ ІМПЕРІЄЮ

У російському розумінні для існування імперії потрібні три держави — сама росія, Білорусь і Україна.

Про це заявив начальник ГУР МО України генерал-лейтенант Кирило Буданов під час дискусії на конференції "Ялтинська європейська стратегія".

“Не вистачає України — без цього існування російської імперії неможливе. Тому вона не зупиниться”, — наголосив Кирило Буданов.

За його словами, на російії розуміють, що швидко досягти стратегічної мети військовим шляхом нереально.

“Я не казатиму якихось незрозумілих речей про те, що росії нічого не вдається, що все в них погано — це не так. Вони рухаються вперед. Цей рух не такий вже й значний, недостатній для швидкого досягнення стратегічної мети. Тому їм потрібна пауза. Їм потрібно відновити свої сили, зробити “роботу над помилками”, спробувати дестабілізувати до кінця ситуацію тут всередині, і тоді в них з'явиться нове вікно спроможностей для того, щоб досягти своєї

стратегічної мети”, — пояснив начальник ГУР МО України.

Він звернув увагу на кризу міжнародного права, яке не змогло запобігти воєнним злочинам у центрі Європи.

“В географічному центрі Європи відбуваються страшні речі. Вимушено переселені. Люди, які живуть в окупації. Їх мільйони. Сотні тисяч людей страждають від війни. Поранені, вбиті, закатовані. Концтабори існують. Все це є. Так, вони (росіяни) не називають це “концтаборами” — це просто в'язниці, але в яких відбувається те саме. Скільки людей загинуло в полоні. Це величезні кількості. Кожного дня ракетні й дроніві удари вбивають простих людей. Військових там невеликий відсоток. Подивіться на об'єкти, куди вони прилітають — які можуть бути військові цілі в дитсадку чи в торговельному центрі? Це все відбувається в центрі Європи. Три роки всі бачать повномасштабний процес, 11 років всі бачать, що це відбувається. То де міжнародне право? Воно спить? Чи можливо його й не існувало?” — заявив Кирило Буданов.

Головне управління розвідки

У США РОЗШУКУЮТЬ КРИТИКІВ ТРАМПА

Агентство США з глобальних медіа, материнська організація «Голосу Америки», розпочало розслідування щодо журналістів, які висловлювалися проти політики президента Дональда Трампа.

Про це повідомили у «The New York Times».

Зокрема, провідного працівника видання Стівена Германа відправили в тривалу відпустку. Раніше він висловлювався про адміністрацію Трампа у соцмережах і був проти скорочення програм «USAID».

Анонімні джерела розповіли, що останніми місяцями принаймні декілька статей

з критикою дій президента і його адміністрації «Голос Америки» не оприлюднив або пом'якшив.

Днями керівництво медіа сповістило Петсі Відакусвару, багаторічну керівницю бюро «Голосу Америки» в Білому домі, про її примусове переведення на іншу роботу, кажуть журналісти. Деякі з них підозрюють, що ці дії спрямовані на зменшення незгод з адміністрацією Трампа.

Видання фінансують коштом федерального бюджету США.

«Високий замок»

ТРАМП ПРОПОНУЄ ПРОДАВАТИ ГРОМАДЯНСТВО США

Американський президент виступив з ідеєю замінити візову програму для іноземних інвесторів так званою «золотою картою», яка гарантуватиме громадянство США.

Дональд Трамп заявив, що замінить програму віз для іноземців-інвесторів, які вкладають великі суми грошей у створення чи збереження робочих місць у США, передає «RFI Українською» з посиланням на «Reuters».

«Ми продаватимемо "золоту карту", — сказав Трамп, — ми встановимо ціну на цю карту близько 5 мільйонів доларів».

Він зазначив, що «золота карта» надасть привілеї грін-карти, а також стане шляхом

до американського громадянства. Трамп додав, що подробиці про схему стануть відомими за два тижні.

За його словами, на них можуть мати право претендувати й російські олігархи.

«Так, можливо. Я знаю кількох російських олігархів, які є дуже добрими людьми», — відповів Трамп журналісту.

«Золота карта» — це програма для імігрантів-інвесторів EB-5, яка керується Службою громадянства та імміграції США. Її створив Конгрес 1990 року для «стимулювання економіки США шляхом створення робочих місць та вкладення капіталу іноземними інвесторами».

Тетяна Цуркану, «RFI»

BCU

Financial

Кредитова Спілка Будучність

Сторінка спонсорована Кредитовою Спілкою Будучність BCU Financial. Березень 2025.

1 (416) 763-8914 | bcufinancial.com

ГОСПОДАРСЬКІ ВІСТІ

Стипендії та студентська програма на основі фінансових потреб від КС Будучність

Кредитова Спілка Будучність визнає важливість освіти та волонтерства у формуванні характеру нашої молоді та наданні їй можливості будувати краще майбутнє. Ось чому наша кредитова спілка щорічно присуджує стипендії нашим молодим членам, які навчаються на денній формі навчання в університеті чи коледжі, і які демонструють як академічні досягнення, так і лідерство в громаді.

Кваліфікація за програмами студентських стипендій КС Будучність та стипендії на основі фінансової потреби Нова Будучність є анонімною. Усі заявки приймаються та розглядаються Стипендіальним Комітетом Фондації Будучність, яка складається з голови правління КС Будучність, представників Спілки Української Молоді Канади (СУМ), Спілки Української Молоді Пласт, МОУГ “Четверта Хвиля”, Союзу Українських Студентів Канади (СУСК) та представників академічної та бізнес сфери. При розгляді заявки не містять імен або будь-якої особистої інформації, що робить процес призначення стипендій прозорим та рівноправним.

Окрім Студентської стипендії, Стипендії вищої школи та Стипендії засновників Будучності, які можуть бути присуджені будь-якому студенту будь-якої спеціальності, ми також пропонуємо ще 3 можливості отримання стипендії, які слід виділити:

- Лідерська стипендія Оксани Процюк, яка відзначає одержувачів за їхній внесок у **лідерство українсько-канадської спільноти**, у той же час збалансовуючи академічні досягнення;
- Стипендія пам’яті Володимира Кліша, призначена для нагородження студентів, які вивчають **бізнес або фінанси**;
- Студентська стипендія Нова Будучність, призначена для фінансової допомоги **студентам з України, переміщеним через війну, які навчаються в Канаді з дозволом на навчання CUAET**.

Щоб мати право на отримання Студентської стипендії, Стипендії пам’яті Володимира Кліша, Стипендії засновників Будучності, Стипендії вищої школи або Лідерської стипендії Оксани Процюк, студенти повинні подати заповнену заявку з усіма відповідними додатками до зазначеного терміну та бути членами кредитової спілки мінімум два (2) роки на момент подання, а також відповідати конкретним критеріям стипендії, на яку вони претендують. Крім того, вони також повинні демонструвати підтримку та дух спільноти, працюючи волонтерами в українській громаді та підтримуючи українські традиції, культуру та мову.

Щоб претендувати на отримання стипендії Нова Будучність, студенти повинні подати заповнену заявку з усіма відповідними додатками до зазначеного терміну, вони мають бути членами Кредитової Спілки через програму пільг Нова Будучність і надати документацію, яка вказує на фінансову потреба. Крім того, вони також мають продемонструвати, що вони інтегрувались в українсько-канадську спільноту та втілюють в житті цінності та керівні принципи КС Будучність через волонтерство.

Для того, щоб дізнатися більше про кожну стипендіальну програму, детальні кваліфікаційні критерії та вимоги, а також щоб завантажити форму для подачі заявки, відвідайте наш сайт - розділ Громада.

Крайній термін подачі заявок на поточний рік: **неділя, 14 березня 2024 р.**

З подальшими запитам та для подання заявки звертайтеся за адресою: scholarships@bcufinancial.com

www.bcufinancial.com

УЛАС САМЧУК

Улас Самчук

20-го лютого 2025 року сповнилося 120 років з дня народження великого письменника Уласа Самчука.

Багато з нас в Торонті пам'ятає його.

Невисокий, міцно збудований, завжди усміхнений, товариський. Учасник громадських подій пасивно і виступом-словом. Пригадую його з перших наших днів у Торонті. В 1949 р. був Перший Пластовий З'їзд у Канаді. Відбувався в Народному Домі, в той час — центрі українського життя міста Торонта. Опилилася я на сцені з Василем Палієнком, як писарі-секретарі з'їзду. Передо мною в першій ряді сидів Улас Самчук. Ні, він не пластун, але не в його натурі було пропустити таку важливу подію найновішої еміграції.

І записував події у світі, в Україні, з життя українців, де б вони не були. Словами: *“Так як бачило око і відчувала душа...”* (На коні вороному).

Улас Самчук народився в Дермані на Волині і майже ціле життя провів у мандрах. Велике питання: *Куди тече та річка?..* було дороговказом його життя і стало назвою першої частини трилогії **ВОЛИНЬ**. За цей твір подають Самчука на нагороду Нобля. Але чи може син бездержавної нації надіятися на неї?

Про Дермань і життя в приватній гімназії в Крем'янці, відношення до дітей-селюків, згадує в книзі **ЮНІСТЬ ВАСИЛЯ ШЕРЕМЕТІ**, що до великої міри є його автобіографією.

Гімназія тепер називається *Лицей Уласа Самчука*. Там є тепер *Світлиця Уласа Самчука* з його форографіями та іншими сувенірами. Про Дермань в ній пише: *“Були дерманці не лише хлібороби, ловці, але і воїни”* та описує історію Дерманя. У вступі до книжки пише: *“Хочу бути літописцем українського простору в добі, яку сам бачу, чую, переживаю”*.

Самчук нелегально переходить границю в радянську Україну і опиняється у в'язниці. Після звільнення повертається до школи, але не кінчає, бо мобілізований до польського війська. Після муштрів у Тарнові, місті рекрутів, дезертирує і знову нелегально переходить границю, цим разом до Німеччини. Спершу працює візником вугілля, на кінець опиняється в університеті. Там народжується його перше оповідання *“На старих стежках”*, яке друкується у варшавському українському журналі *“Наша Бесіда”*.

В році 1929 році переїздить до Праги. Там центр еміграції. Олена Теліга, Оксана Лятуринська, Олег Ольжич, Євген Маланюк та багато інших. Студіює філософію в Українському Вільному Університеті.

В той час появляються його перші твори.

Молодий 28-літній емігрант, письменник Улас Самчук відчув і переживав нелюдські події голоду в його Батьківщині. Вже в 1933 році написав невеликий, але вражаючий глибиною твір **“МАРІЯ”**.

Присвятив твір *“Матерям, що загинули голодовою смертю на Україні в роках 1932-33”*. Книжка вийшла у Львові в “Українській Бібліотеці” І. Тиктора в 1934 р.

Самчук назвав книжку *“Хроніка одного Життя”*. Та образ Марії яскраво змальовує не тільки життя “одної звичайної людини”, а змальовує події та настрої тих часів, змальовує трагічну долю України.

На німецьку мову зробив прекрасний переклад книжки Паул Кюн-

з в'язниці: *“Мій закон — закон честі і сили. Я не попушу і не скорюся. Краще вмерти свободним, ніж жити рабом”*. Тими словами Самчук висловив своє життєве кредо.

В цім часі народжується перший том трилогії **ВОЛИНЬ — КУДИ ТЕЧЕ ТА РІЧКА**. Присвята: *“Тій, що першою читала цю книгу, що її переживала і любила, Марії Зоць”*. Марія — дружина Самчука. Книжка вийшла у Львові 1932 р. і дістала нагороду від Товариства письменників і журналістів у Львові.

В 1935 році виходить другий том **ВІЙНА І РЕВОЛЮЦІЯ** а в 1937 році — третій том трилогії **БАТЬКО І СИН**. У всіх трьох частинах батько і син ідуть разом. Батько Матвій — це символ українського селянина з глибокою інтелігенцією. **ВОЛИНЬ** — це ода українському селянинові, і землі. До великої міри автобіографія Самчука. Одночасно Самчук пише роман **КУЛАК**, про невмирущий потенціал хлібороба.

В жовтні 1938 року їде на Закарпаття, де починаються великі події. Про ті часи пише: *“На Закарпатті я об'їхав з промовами дослівно цілу країну, не минувши ні одного міста, містечка і навіть більших сіл”* (На білому коні). З того часу маємо роман **СОНЦЕ ЗІ ЗАХОДУ**.

Мадяри в Хусті ув'язнили Самчука і він чудом повернувся до Праги. 22-го червня 1941 року Німеччина почала війну зі советським союзом.

буде...”. Про це пізніше згадає в книзі **П'ЯТЬ ПО ДВАНADЦЯТИЙ**.

До Рівного приїздить кінорежисер Іван Кавалерідзе з цілою студією з Карпат, де накручувався фільм “Олекса Довбуш”. Самчук познайомився з акторкою Танею Праховою, пізніше його дружиною. Кавалерідзе захоплений “Волинню”. Хочє робити фільм.

Події змушують рухатися на захід. Цей час мандрівки згадано в книзі **НА КОНІ ВОРОНОМУ**.

Дальша його життєва мандрівка в згаданий вже книзі **П'ЯТЬ ПО ДВАНADЦЯТИЙ. ЗАПИСКИ НА БІГУ**, яка починається датою 6-го січня 1945 року зі заголовком: *“Я бачив як умирав Берлін”*. 9-го серпня вписано: *“...Говорить радіо-апарат. Цього дня на Нагасакі скинуто другу атомову бомбу. Японія капітулює. Кінець Другої планетної війни. І кінець епохи пороку. Грядє епоха атому...”*. Це останні слова в книжці.

Табори Ді-Пі, (DP — displaced persons) в Німеччині — є пристановищем утікачів різних національностей з московського раю. Самчук з дружиною опинилися в таборі Ді-Пі. Є основником і організатором об'єднання мистців МУР — Мистецький Український Рух, стає його головою, їздить по таборах Ді-Пі з доповідями. За той час пізніше виходить книжка **ПЛАНЕТА ДІ-ПІ**. В ній слова: *“Винятковий, невловимий для вислову настрій нашого приречення небувалого це в історії народів Європи. Інколи здається, що це нереальність. Чому і чого ми тут? Незбагнуті примхи долі”*.

Перед самим виїздом Самчуків до Канади, в Регензбурзі, Німеччина, виходить перший том трилогії **ОСТ — МОРОЗІВ ХУТІР**. Другий том **ТЕМНОТА** і третій **ВТЕЧА ВІД СЕБЕ** виходять значно пізніше. Трилогія починається в 1917 р. на Канівщині. Чотири сини патріярха Григорія розходяться різними шляхами. Там і пристосування, і переслідування і заслання і, врешті, кінцева зупинка в Едмонтоні. Цікава є ідеологічна розбіжність та різниця у думанні українців того часу.

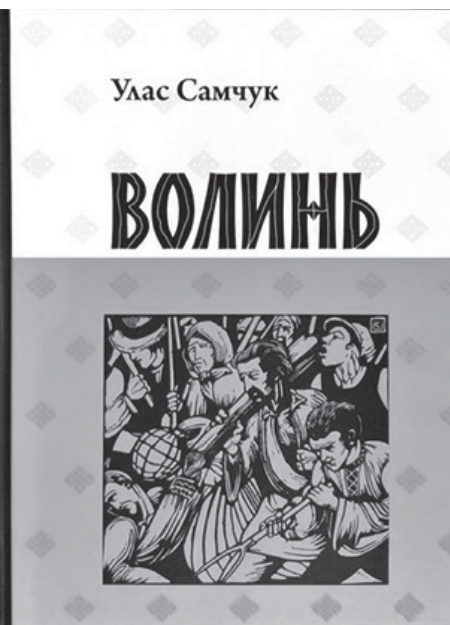
В 1948 р. Самчуки виїзять до Канади. Тяжкі початки, фізична праця обидвох Самчуків, один в ночі, другий в день... врешті, життя впорядковується і Самчук видає свої нові праці. Появляється роман-хроніка **ЧОГО НЕ ГОЙТЬ ВОГОНЬ** про боротьбу УПА проти німецьких окупантів і російського комуністичного тоталізму, де його Дермань є центром дії. Книжка присвячена: *“Дерманеві моєму і моїх предків”*. Там слова: *...“Уністи характерники. Не той босць, що мститься, а той, що боронить право, правду і закон”*.

слер, але, на жаль, свіжо видрукувана, була збомбардована разом з друкарнею в Штудтгарті. Перекладена на французьку мову, заборонена комуністами у Франції, залишилася лише в кількох примірниках.

Д-р Рома Франко, професор емерит в Торонті переклала на англійську мову, власним коштом друкувала і розсилала по університетах та бібліотеках.

Другий твір того часу є роман в двох томах **ГОРИ ГОВОРЯТЬ** про боротьбу проти мадярів на Закарпатті. Один з героїв Йонаш каже своїй дочці, яка хоче його визволити

Україна опинилася під жорстокою окупацією німців. Самчук їде на схід. По покручених дорогах опиняється в Рівному, де редагує часопис “Волинь”. Зі Степаном Скрипником, пізнішим патріярхом Мстиславом, який також працює в редакції, їде до Києва. Зустрічає багато нових осіб, поміж ними проф. Федора Кричевського, якого картину, через всі воєнні тарапати, довів аж до Канади. Про ці події написав пізніше книгу **НА БІЛОМУ КОНІ**.

Повернувся до Рівного, працював далі редактором, був німцями ув'язнений за статтю *“Так було, так*

«НАШ НАРОД НЕ ПОСТУПИТЬСЯ СВОЄЮ КУЛЬТУРНОЮ, РЕЛІГІЙНОЮ ТА СОЦІАЛЬНОЮ СВОБОДОЮ»

25 лютого 2025 року у Торонто (Канада) Отець і Голова Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав виступив із промовою в Інституті східнохристиянських студій імені митрополита Андрея Шептицького при коледжі Святого Михаїла Торонтського університету. Він закликав міжнародну спільноту до непохитної підтримки України у боротьбі за справедливий мир та наголосив на моральній відповідальності західного світу у протидії російській агресії.

Модератором лекції Голови УГКЦ в Інституті імені Андрея Шептицького став відомий історик та публіцист Тімоті Снайдер.

Передовсім Предстоятель УГКЦ від імені всіх українців висловив глибоку вдячність усьому канадському народові за підтримку, «добру волю і надію, якими Канада поділилася з нами».

«Сьогодні ми потенційно стоїмо на порозі ще одного року сирен повітряної тривоги, ще одного року різанини, терору та смертей. Що змусить путіна відмовитися від своїх планів: планів знищити мій народ, мою країну, мою Церкву? Після трьох років війни я можу з упевненістю відповісти — тільки наша моральна чистота, наша єдність у відвазі та наші

спільні рішучі дії, з Божою ласки», — наголосив Блаженніший Святослав.

Він подякував Канаді за прихисток майже 300,000 переміщених українців та фінансову підтримку оборонних, економічних і гуманітарних потреб України. Голова УГКЦ зазначив, що «справедливий мир для України вимагає не лише матеріальної підтримки, але й непохитної відданості справі захисту правди».

«Сьогодні Україна платить високу ціну за свою свободу, за честь свого імені. російська пропаганда століттями намагається знищити нашу національну ідентичність, переконуючи Захід, що Україна — це „невдала держава“. Але ми знаємо: якщо не буде України, то не буде і правди, а світ знову опиниться у темряві імперського зла», — підкреслив Отець і Голова УГКЦ.

Окремо Блаженніший Святослав зупинився на гуманітарних злочинах, які чинять росіяни на окупованих територіях. Також зазначив, що «...прагнення Української Греко-Католицької Церкви бути поруч з нашими людьми на лінії фронту дається дуже дорогою ціною і наражається на велику небезпеку».

Пригадавши зміст Звернення

Постійного Синоду УГКЦ з приводу третьої річниці війни, Голова УГКЦ повторив: «Українці ніколи не повернуться до колоніального статусу. Українці ніколи не підкоряться політиці геноциду. Наш народ не поступиться своєю культурною, релігійною та соціальною свободою. Українці ніколи не принесуть у жертву своїх дітей».

На завершення виступу Блаженніший Святослав звернувся до канадського суспільства із закликом до трьох ключових дій: захищати правду, молитися та допомагати.

«Якщо ми разом будемо займатися цими трьома видами діяльності — захищати, молитися і допомагати — як єдине Тіло Христове, ми зможемо твердо стояти проти темряви, яка приходить з брехнею і насильством, і проповідувати з непохитною впевненістю: Зло не переможе. Правда, любов і справедливість — вони вистоять», — підсумував Отець і Голова УГКЦ.

Тімоті Снайдер, американський історик та письменник, у своєму слові наголосив на значенні правди у війні росії проти України, розмежовуючи її на об'єктивну — факти про події, та суб'єктивну — людський досвід спільноти, яка переживає війну. Снайдер вказав, що «війна почалася через заперечення як фактичних істин, так і права українців на існування як народу, а неспроможність інших визнати мужність українців часто породжує брехню». Він завершив виступ, зачитавши вірш Остапа Сливинського, що наголошує на досвіді війни, який неможливо пояснити тим, хто його не пережив.

Текст і фото: Департамент інформації УГКЦ

ГОЛОВА УГКЦ — ПОЧЕСНИЙ ДОКТОР КОЛЕДЖУ СЯГОГО МИХАЇЛА В ТОРОНТО

(PISU). — Президент і віце-канцлер Коледжу святого Михаїла Торонтського університету (Канада) д-р Давид Сильвестр 25 лютого урочисто присудив ступінь доктора богослов'я «honoris causa» Голові УГКЦ Святославу.

Про це повідомляє Департамент інформації УГКЦ.

Коледж святого Михаїла присуджує почесний докторський ступінь особам — як висвяченим, так і мирянам — за їхній внесок у життя Церкви та її віри через служіння, богословську науку чи лідерство.

«Глибока відданість Блаженнішого Святослава богословській освіті нерозривно пов'язана з його трансформаційним лідерством і свідченням у серці розтерзаної війною України. Мало хто з богословів був покликаний втілювати свої слова на практиці, як це зробив Верховний Архієпископ Шевчук», — наголосив президент закладу.

«На знак визнання його глибокої відданості богословській освіті, трансформаційного лідерства та мужності перед обличчям несправедливої війни, я запрошую від імені сенату та колегії Коледжу святого Михаїла присудити Верховному Архієпископу Шевчукові найвищу нагороду нашого університету — ступінь доктора богослов'я honoris causa», — сказав д-р Давид Сильвестр.

У подячному слові Предстоятель УГКЦ наголосив, що присвячує цю нагороду всьому незламному українському народові.

Фото: PISU

МИ ЗНАЄМО, ХТО РОЗПОЧАВ ВІЙНУ

Дорогі Українці,

Останні 20 років Сполучені Штати були опорою українців, які боролися за демократію! Свобода слова, чесні вибори, ринкова економіка, гендерна рівність, сильне громадянське суспільство – все це було запитом українців на вільне і гідне життя у власній незалежній країні. Ці цінності ми виплекали разом з нашими партнерами – і лідерство в цьому відігравали Сполучені Штати.

Цей діалог ніколи не відбувався через приниження – і тим більше гірко бачити, коли це раптом проявилось під час війни. Коли замість підтримки та співпраці ми побачили безпрецедентне знецінення – це удар по довірі, який потребує зусиль, аби відновити баланс у відносинах.

Сьогодні Україна гостро потребує лідерства і єдності. Не дискусій про дипломатичний протокол чи костюм, а політичної мудрості для пошуку формул гарантій безпеки, умов справедливого миру та збереження незалежності нашої держави. Президент Володимир Зеленський є демократичним лідером, який робить неймовірну роботу і згуртовує міжнародних партнерів України довкола цілей миру та зупинки агресора.

З першого дня російського вторгнення Україна прагне миру – і він настане, коли російська армія піде з наших територій.

Примушування до миру – це відома російська тактика, яку росіяни застосували у Грузії в 2008 році. Наслідки цього відомі і повчальні. російська пропаганда сьогодні розхитує весь світ. Коли з кремля говорять, що в Україні диктатура – це політична шизофренія.

Відповіддю на ці виклики має бути міцна коаліція міжнародних партнерів, які підтримують перемогу України. Разом ми можемо зробити плани агресора неможливими і змусити його заплатити за все. Цей шлях ніколи не був простим, але жодні маніпуляції, психологічний тиск і принизливе знецінення українського народу не повинні нас відволікати від головного: ми знаємо, хто розпочав війну.

Україні потрібні широка міжнародна підтримка у протистоянні з агресором. Збройним силам потрібна амуніція, боєприпаси, можливості навчання та дані розвідки. На нашій державі велика місія – від нашої перемоги залежить, яким буде світ у XXI столітті.

Ми маємо зробити все, щоб мир був справедливим, а сила не перетворилася на спосіб поділу світу на так звані сфери впливу, де десятки країн не матимуть права голосу.

Слава Україні!

«Фейсбук»
Віктора Ющенка

CONSERVATIVES WILL ALWAYS SUPPORT UKRAINE

- ✓ Conservatives are committed to providing Ukraine with the weapons and resources they need to win
- ✓ Conservatives called on the Liberal government to donate 83,000 CRV-7 rockets to Ukraine
- ✓ Conservatives started Operation UNIFIER to train Ukrainian troops
- ✓ Conservatives support sending more Canadian energy to Europe to end their dependence on Russian gas

Slava Ukraini!
Heroyam Slava!

Слава Україні!
Героям слава!

JAMIE SCHMALE MP

HALIBURTON—KAWARTHA LAKES—BROCK

JAMIE.SCHMALE@PARL.GC.CA • 705-324-2400

JAMIESCHMALE.CA

PIERRE POILIEVRE

LEADER OF THE OFFICIAL OPPOSITION

«АДМІНІСТРАЦІЯ США ГОТУВАЛА КОНФЛІКТ У БІЛОМУ ДОМІ»

Голова ХДС і ймовірно майбутній канцлер Німеччини Фрідріх Мерц заявив, що конфлікт між Володимиром Зеленським і Дональдом Трампом під час зустрічі в Білому домі міг бути навмисно спровокований з боку США. Про це повідомляє "Bild" у понеділок, 3 березня.

"На мою думку, реакція на слова Зеленського в Овальному кабінеті не була спонтанною — це, очевидно, спровокована ескалація. Я був дещо здивований тоном розмови, адже він не приніс жодної користі", — сказав Мерц.

За його словами, така риторика відповідає загальній лінії поведінки нової американської адміністрації останніми місяцями.

"У тому, що ми зараз спостерігали

у Вашингтоні, є певна послідовність у низці подій минулих тижнів, зокрема у присутності американської делегації на Мюнхенській конференції з безпеки", — додав він.

Дональда Трампа також розкритикував колишній президент Польщі Лех Валенса — він надіслав президенту США листа.

"Ми з жахом і відразою стежили за вашою розмовою з президентом України Володимиром Зеленським. Ми вважаємо ваші очікування щодо вдячності України за матеріальну допомогу, яку США надають у боротьбі з росією, образливими. Вдячність належить героїчним українським воїнам, які проливають свою кров, захищаючи цінності вільного світу", — написав Валенса.

Лист колишнього президента Польщі та лауреата Нобелівської премії миру став одним із найрізкіших за суджень політики Трампа щодо Києва.

Фото: Вікіпедія

Анна Лиса, «Кореспондент»

ЩО Є НАША ҐАРАНТІЯ БЕЗПЕКИ?

Кожен день, проведений Україною у бою, йде у скарбничку наших гарантій безпеки. Ми вже зламали десятиліттями нав'язуваний гебістською пропагандою і радянським кінотовиробництвом стереотип лякливого смішного українчика — загоспа. Як там казала три роки тому кремлядь Маргарита Симонян: ну, это же Украина... что там воевать...

І в самій Україні ретельно заретушовувалися сторінки бойової слави українства. Відібране Москвою начальство мало насаджувати нам "гопак-горілку-Диканьку-садок вишневий". Як тільки Петро Шелест став цікавитися і пробуджувати інтерес до доби козацької слави, тут же забрали з керівного крісла у Києві і пересадили на нікчемну посаду в Москві.

Мій рідний дядько, якому вже 90, завжди був допитливим дослідником козаччини. Пам'ятаю, як мені, 10-річному, приніс почитати книгу Ста-

рицького "Буря" і, оглядаючись, супроводив: тільки менше показуй цю книжку... Нічого крамольного з точки зору радянської цензури, як тепер розумію, там не було. Окрім волелюбного бойового духу корінних мешканців цих земель. І цього навіть боялися.

Про історію УПА взагалі до 90-х публічно й не згадувалося — миттю статтю могли вліпити за "український буржуазний націоналізм". А між тим — тримати зброю в руках — це було одвічною нашою роботою. Охоче наймали козаків сусідські володарі. Кращих воїнів у Європі годі й шукати було: відважні, винахідливі, неохитні.

Зранені, втомлені, але не зламані і непереможені наші воїни — наша гордість і наша слава. Їхній дух і є нашою головною гарантією безпеки.

Віктор Лешик,

«Хвиля Десни»

КУЛЕБА ПОЯСНИВ, ЧОМУ ТРАМП РОЗІЗЛИВСЯ НА ЗЕЛЕНСЬКОГО

Зараз під питанням основний пункт його зовнішньої політики — швидке завершення війни в нашій державі.

Колишній міністр закордонних справ Дмитро Кулеба пояснює агресію президента США Дональда Трампа в бік його українського колеги Володимира Зеленського тим, що голова Білого дому опинився в пастці власних амбіцій: він хоче домогтися швидкого завершення війни, але на його "мирний план" не погоджується Київ. У колонці для "The New York Times" він нагадав, що припинення вогню в Україні є центральним пунктом зовнішньої політики республіканця, через що зараз він "не може дозволити собі зазнати поразки".

"Він не може не укласти угоду і, звичайно, не може допустити, щоб Україна стала для нього тим, чим Афганістан став для Байдена — зовнішньополітичним провалом, який визначив його президентство", — йдеться у матеріалі.

російський диктатор владімір путін розуміє це, вважає Кулеба. Тому він може погодитися на припинення вогню, аби отримати від американського лідера максимальну вигоду. Та путін не відмовиться від своєї стратегічної мети — знищення України. Тож дуже ймовірно, що війна відновиться через деякий час після припинення вогню, на якому сьогодні наполягає Вашингтон.

За Вікторією Хмільовською,
«Дзеркало Тижня»

ЗАБАЛЬЗАМОВАНІ СЕРЦЯ, ТРИ ТРУНИ Й ТАЄМНА БОРОТЬБА ЗА ВЛАДУ: ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ, КОЛИ ПОМИРАЄ ПАПА

Папа Франциск наразі перебуває в лікарні із важкою пневмонією. У 2024 році понтифік схвалив собі спрощений похорон без деяких таємничих обрядів і ритуалів.

Після смерті Папи Римського розпочинається серія подій та заходів, що удосконалювалися століттями під час прощань із сотнями інших понтифіків. Частина ватиканських традицій сягає Стародавнього Риму. Якою є традиційна церемонія прощання із папою розповіли у "Político", передає "24 Канал".

Смерть папи підтверджує камерленго

Традиційно смерть папи підтверджує камерленго – старший посадовець Ватикану. Нині на цій посаді кардинал ірландського походження Кевін Фаррелл.

За традицією саме він має відвідати мертвого в його приватній каплиці та покликати його на ім'я, щоб спробувати розбудити.

У наш час – це лише одна із традицій, адже лікарі підтвердять смерть понтифіка стандартними медичними методами.

"Часто повторюваний міф стверджує, що камерленго також обережно стукає срібним молотком по голові папи. Ватикан довго це заперечував", – пише "Político".

Якщо ж понтифік не відгукується на ім'я, тоді його перстень з печаткою для офіційних папських документів, знищують. Це й означає кінець правління папи. Також опечатуються папські апартаменти.

Камерленго повідомляє колегію кардиналів, керівний орган вищих церковних чиновників, про смерть понтифіка, перш ніж про це буде оголошено світові у заяві Ватикану для ЗМІ.

Серця деяких пап зберігаються в одній з церков Риму

Після смерті папи настає Новендіал – дев'ятиденний траур. У цей час Італія також зазвичай оголошує період національного трауру.

"Його тіло буде освячено, одягнене в папський одяг і виставлено в соборі Святого Петра для загального огляду, де сотні тисяч людей вишикуються в чергу, щоб віддати свою шану, зокрема, й іноземні сановники і світові лідери", – розповідає видання.

Традиційно тіло папи виставлялося на підвищенні. Однак, Франциск заповів, що він буде ле-

жати у відкритій труні без такої пишноти.

Історично пап часто бальзамували. Деяким навіть видаляли органи перед похованням.

Так, у церкві біля фонтану Треві в Римі зберігаються серця понад 20 пап у мармурових урнах. Вони вважаються святими реліквіями. Щоправда, у наш час така практика "вийшла з користі".

У соборі Святого Петра та в усьому католицькому світі відбуватимуться щоденні Богослужби-реквієми.

У цей час у Ватикані також настає перехідний період під назвою "Sede Vacante", що означає "вакантний престол". На це час правління церквою тимчасово передається колегії кардиналів. Але жодні важливі рішення до обрання нового папи не можуть бути прийняті.

Поховання папи

Похорон Папи Римського, швидше за все, відбудеться на площі Святого Петра на 4-6 день після його смерті. Службу очолить 91-річний декан колегії кардиналів Джованні Баттіста Ре.

"Традиційно папу ховають у Ватиканських гротах, склепах під собором Святого Петра. Там поховані майже 100 пап, у тому числі папа Бенедикт XVI, попередник Франциска, який пішов у відставку в 2013 році та помер у 2022 році", – додали у "Político".

Однак, у 2023 році Франциск розповідав, що місцем свого останнього спочинку він обрав базиліку Санта-Марія-Маджоре в Римі. Це одна з улюблених і найбільш відвідуваних ним церков.

Тож, схоже, Франциск може стати першим папою за останній час, який буде похований за межами Ватикану.

Також, за традицією, понтифіків ховали в трьох трунах, вкладених одна в одну: перша була з кипариса, друга – з цинку, третя – із в'язу. Однак Франциск наказав поховати його в одній труні, зробленій з дерева та цинку.

Він також, ймовірно, буде похований зі своїм рогіто – документом із 1,000 слів, яке розповідає про його життя та правління.

Через декілька тижнів збирається конклав

Через 2-3 тижні після похорону папи колегія кардиналів збереться в Сикстинській капелі, щоб провести конклав. Це надзвичайно секретний процес обрання нового понтифіка.

"Теоретично будь-який хрещений римо-католик

має право на папство, але протягом останніх 700 років папу завжди обирали з колегії кардиналів", – зауважує видання.

Більшість із 266 понтифіків були європейцями. Але Франциск був народжений в Аргентині і став першим папою не з Європи за 1300 років.

Кандидати на посаду папи не ведуть ніякої відкритої агітації. Спостерігачі з Ватикану називають кардиналів, які мають хороші шанси стати папами, "parabile".

"У день голосування Сикстинська капела зі знаменитою стелею, розмальованою Мікеланджело, фізично огорожена, а кардинали, які дали присягу зберігати таємницю, замкнені всередині", – пише "Político".

У голосуванні можуть брати участь лише кардинали віком до 80 років. Їх – близько 120 осіб. Вони таємно проголосують за свого обраного кандидата, написавши його ім'я в бюлетені та поклавши його в чашу на вівтарі.

Якщо жоден із кандидатів не набере необхідної дві третини голосів, то далі проводиться новий тур голосування. Їх за день може бути 4.

Конклав, який обрав Папу Франциска у 2013 році, тривав близько 24 годин і мав 5 голосувань.

Щоправда, цей процес може тривати й довше. Так, у XIII столітті він тривав приблизно 3 роки, а у XVIII – 4 місяці.

Після підрахунку бюлетені спляють у заздалегідь встановленій печі в Сикстинській капелі, а в іншій – запалюють хімічну речовину, інформуючи світ: чорний дим – нового папу не обрали, білий дим – обрали.

"У нас є Папа"

Після успішного голосування представник Колегії кардиналів зачитує латинське оголошення "Habemus papam", що означає "У нас є Папа", з головного балкону базиліки Святого Петра.

"Потім новообраний Папа, обравши папське ім'я (швидше за все, на честь святого чи попередника) і одягнувши білу сутану, виходить на балкон, щоб виступити зі своїм першим зверненням до публіки", – пише видання.

Більшість пап перебувала на посаді до дня своєї смерті.

Лише 85-річний Бенедикт XVI, який пішов у відставку в 2013 році через погіршення здоров'я, – єдиний за 600 років понтифік, який вирішив сам піти з посади.

Софія Рожик, «24 канал»

➔ Закінчення з стор. 7

Виходить новий роман **НА ТВЕРДИЙ ЗЕМЛІ**. Письменник переживає успіхи і невдачі нових емігрантів в Канаді, часто з гумором. *“Книга присвячується пам’яті столітніх роковин об’єднання провінцій Канади та 75-літніх роковин поселення українців в цій країні – з почуттям глибокої пошани до їх творчого, будуючого і організаційного генія...”*.

Про українців Америки виходить книжка **СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ**. Самчук пише у вступі: *“Ця книжка про наших земляків, що першими вступили на землю З’єднаних Стейтів Америки і першими почали організуватися. Книжка присвячена Українському Народному Союзові та пам’яті його благородних основоположників, будівничих і прапороносців цю нашу книгу присвячую”*.

В книзі **ЖИВІ СТРУНИ. БАНДУРА І БАНДУРИСТИ** відчувається його любов до музики і бандури та подив і оцінка праці капелі бандуристів із Детройту під проводом Григорія Китастого.

Крім того нам залишилися **“ДОКУМЕТИ ДОБИ – публіцистика Уласа Самчука 1941-1943 років”** — часи німецької окупації. Це зібрані матеріяли з Архіву Рівненської області, підготовані науковою редакційною групою.

Улас Самчук відійшов у Вічність 8-го серпня 1987 року в Торонті.

20-го лютого 2005 року в Рівному на Волині відбулося святкове відкриття пам’ятника Уласові Самчукові в день 100-ої річниці від його народження. Білий завій з пам’ятника стягали Оксана Білозір — міністер культури України, Василь Червоний — голова Рівненської державної обласної адміністрації, Юрій Бідюк — голова Міської Ради та Ярослав Соколик з Торонта — виконавець останньої волі Тані і Уласа Самчуків.

Широка пісня “Волинь моя, краса моя, земле моя соняшна...” неслася містом, Волиню, Україною... Лунали палкі слова Оксани Білозір: *“...Улас Самчук жив на чужині, але*

УЛАС САМЧУК

душа його завжди рвалася до свого рідного народу, до свого рідного батьківського порогу... Тому, що саме Любов була та істина, яку йому Бог дав з народження. Любов до рідного Дерманя, де він скрізь казав, що моя Дермань є центром центрів на планеті, любов до Волині, любов до України, любов до рідної землі. І саме ця любов давала йому творчу силу заповнювати наші серця вірою у майбутнє своєї держави! Він писав правду, ПРАВДУ про Україну. І сьогодні Самчук повертається в Україну, повертається до української культури, дає нам силу, віру і впевненість...”.

Виступив і академік Микола Жулинський: *“...Не багато письменників 20-го століття написали твори такої правдивого панорамного змісту, як трилогії ВОЛИНЬ і ОСТ. Його твори написані максимально наближено до істини правдою...”*.

Величаво і святково відмічували на Рівненщині 100-річчя їхнього Ве-

ликого сина — Уласа Самчука.

Уряд України видав з нагоди століття коверту з друкованою маркою Самчука та пропам’ятну монету: 2 гривні, на якій з одного боку обличчя Самчука, з другого коники мистця Мирона Левицького з обгортки до книги “На коні вороному”.

Величавим концертом у Рівному, відкриттям пам’ятника в Рівному та Здолбуніві, святкуваннями в Дермані, завершено століття Самчука в Україні. На своє століття повернувся Самчук в Україну на БІЛОМИ КОНІ. Газети в Україні писали ПОВЕРНУВСЯ... В БРОНЗІ.

Багато з нас пережило найбільш трагічні і динамічні події минулого століття. А доля дала Самчукові великий талант їх бачити, оцінити і записати для майбутніх поколінь.

“Я не тому письменник українського народу, що вмію писати. Я тому письменник, що відчуваю обов’язок перед народом”. І обов’язок сповнив. Улас Самчук – літописець України.

Оксана Бризгун-Соколик

SELLING SOVEREIGNTY: A BLATANT BREACH OF THE BUDAPEST MEMORANDUM

The recent proposal that forces Ukraine to relinquish 50 percent of its revenues from critical natural resources to the United States is not just a questionable deal—it is an outright violation of the Budapest Memorandum. This agreement, under the guise of military support, is a deliberate attempt to undermine Ukraine’s sovereign rights and reduce its autonomy.

A Direct Assault on Economic Sovereignty

Ukraine’s sovereignty was guaranteed by the Budapest Memorandum in exchange for its commitment to denuclearization. That guarantee was clear: Ukraine would manage its own resources without external interference. Demanding that Ukraine cede half of its income from rare earth elements, uranium, lithium, oil, and gas is a calculated move to strip the nation of its economic independence. This proposal

is an egregious assault on Ukraine’s right to control its wealth, replacing genuine security assurances with a coercive financial dependency.

Subverting the Security-For-Sovereignty Principle

The core promise of the Budapest Memorandum was simple and unambiguous: in return for Ukraine’s denuclearization, its territorial integrity and political independence would be fiercely protected. The minerals agreement perverts this principle by turning strategic economic assets into bargaining chips. Security should never come at the cost of a nation’s fundamental rights. By conditioning military support on the surrender of vital resources, the agreement corrupts the very foundation of the memorandum.

Economic Exploitation Masquerading as Cooperation

The proposal goes further by man-

dating that U.S. companies gain control over 50 percent of Ukraine’s rare earth deposits. This is not a partnership; it is economic colonization. By placing its most valuable resources under foreign control, Ukraine is being forced into a subordinate position. This exploitative arrangement is a clear and deliberate attempt to weaken Ukraine’s negotiating power and long-term economic prospects.

Shattering Trust and Betraying International Commitments

The Budapest Memorandum was a pledge of mutual respect and international solidarity—a promise that Ukraine’s sovereignty would never be compromised. This deal, however, breaches that trust in the most profound way. By pressuring Ukraine into an agreement that trades critical economic assets for military support, the proposal disregards the very spirit of the assur-

ances given in 1994. It sets a dangerous precedent where economic coercion is acceptable in the name of security.

Conclusion

The proposed minerals agreement is an unacceptable violation of the Budapest Memorandum. It systematically erodes Ukraine’s economic sovereignty, subverts the security-for-sovereignty promise, and represents a stark act of economic exploitation. In a time when international commitments should reinforce the autonomy and dignity of sovereign states, this proposal stands as a direct challenge to Ukraine’s right to self-determination. The international community must recognize and reject any attempt to undermine these hard-won guarantees.

Ihor Rosomaha

February 22, 2025

NO SURRENDER: UKRAINE’S THIN RED LINE

"The Thin Red Line" carries significant weight today, especially for Ukraine. The imagery of soldiers standing firm against an overwhelming force is deeply resonant in the context of Ukraine’s ongoing struggle. In the 21st century, Ukraine’s defense against the Russian invasion mirrors the essence of that historical moment—where a small group faces what seems like an insurmountable adversary, holding on not just for military survival, but for the very preservation of identity and sovereignty.

Much like the Sutherland Highlanders at Balaclava, the Ukrainian people have shown tremendous resilience. It’s not only about military resistance but also about cultural survival and the defense of democratic values. The struggle is daily, enduring, and carries both profound loss and inspiring bravery, making "The Thin Red Line" both a symbol of defiance and a tragic reality for those involved.

For centuries, Ukraine has been at the crossroads of empires that sought to subjugate its people and erase their identity. From the Mongol invasions to the Polish-Lithuanian Commonwealth, from Russian imperial occupation to Soviet totalitarianism, each era has forced Ukrainians to make an essential choice: resist or perish. Resistance has been the defining theme of Ukrainian survival, and the thin red line of defiance has repeatedly emerged throughout history.

In the 16th and 17th centuries, the Zaporozhian Cossacks embodied Ukrainian defiance, fighting against Polish and Russian domination. Leaders like Bohdan Khmelnytsky and Ivan Mazepa championed autonomy, with their struggles marking the beginning

of Ukraine’s long and relentless fight for self-determination. The Holodomor of 1932-33, Stalin’s genocidal famine, was another brutal attempt to destroy Ukrainian national identity, yet Ukraine endured, preserving its culture and resilience.

During and after World War II, the Ukrainian Insurgent Army (UPA) fought both Nazi and Soviet forces, forming a final thin red line of resistance that endured well into the 1950s. More recently, the Euromaidan Revolution of 2013-14 reaffirmed Ukraine’s refusal to bow to external control, as millions of Ukrainians took to the streets, rejecting Russian influence and reaffirming their commitment to a European future.

Russia’s full-scale invasion of Ukraine in February 2022 is the latest chapter in this centuries-long struggle. What began as an international battle for sovereignty has become a fight for democracy itself. Today, Ukrainian soldiers on the frontlines are the thin red line holding back authoritarian aggression.

The Battle of Kyiv (2022) was expected to end in a Russian victory within days, yet Ukrainian defenders held firm, forcing a Russian retreat and proving that Moscow’s military might was not invincible. The Siege of Mariupol, particularly the heroic stand at Azovstal, epitomized modern resistance, as Ukrainian defenders held out for months against relentless bombardment, sacrificing themselves to buy time for Ukraine’s military to regroup.

When faced with relentless missile strikes, energy blackouts, and war crimes, Ukrainian civilians have formed an unbreakable homefront. Volunteerism and mutual aid networks have been instrumental in sustaining the war ef-

fort—delivering medical supplies, drones, and humanitarian aid. Despite immense suffering, Ukraine’s industries, infrastructure, and government remain operational, demonstrating a resilience that Russia underestimated.

Even in Russian-occupied territories, Ukrainians refuse to surrender. Sabotage operations, intelligence gathering, and underground resistance efforts continue to challenge Russian control. Religious and cultural institutions remain central to this resistance, as the Ukrainian Orthodox Church and other faith communities help preserve national identity against forced Russification.

Ukraine’s fight is not just about national survival—it is a pivotal battle for global security. A Ukrainian defeat would embolden Russia and set a dangerous precedent for territorial aggression worldwide. Moldova, Georgia, and even NATO allies like Poland and the Baltic states could become Moscow’s next targets. The outcome of this war will determine whether authoritarian regimes are allowed to expand unchecked or whether international law and sovereignty will prevail.

The West’s support for Ukraine has been critical, but hesitation and delays in providing military and economic aid have prolonged the war and weakened Ukraine’s ability to defend itself. The refusal to grant Ukraine NATO membership in 2008, based on the flawed assumption that it would provoke Russia, now stands as a historic failure. That appeasement signaled to Moscow that aggression would go unanswered, emboldening Putin to seize Crimea in 2014 and launch a full-scale invasion in 2022.

Compounding this crisis are shifting political dynamics between the United States, Europe, and Russia under the current Trump administration. Recent

statements by president trump in addition to comments by Defense Secretary Pete Hegseth and Vice President JD Vance at the Munich Security Conference suggest that the U.S. may be reorienting its strategic priorities toward Russia and distancing itself from Europe. If this realignment occurs, it would fracture NATO cohesion, embolden further Russian aggression, and leave Europe vulnerable. For Ukraine, such a shift would be catastrophic.

Ukraine’s NATO membership is essential to securing its future. The reason the U.S. continues to deny Ukraine full membership is a calculated one: Washington fears that Russia will violate any peace agreement, triggering Article 5 and forcing direct U.S. military involvement. However, leaving Ukraine in a security limbo does not deter Russian aggression; it only encourages further attacks. Just as NATO membership deterred Soviet aggression in Western Europe during the Cold War, Ukraine must be granted the same protections to ensure lasting peace.

The world must not stand idly by as Ukraine fights for its survival. Every act of support—whether through weapons, economic assistance, or diplomatic pressure—reinforces Ukraine’s defense and helps prevent the collapse of global democracy. The thin red line is not just a battlefield on the ground; it is a moral and political frontier that must be upheld by the world. History will judge the free world by the strength of its actions today. Ukraine has chosen to resist and will prevail. The real question is whether the world will rise to defend freedom or falter in the face of tyranny.

Ihor Rosomaha

February 16, 2025

EUROPEANS ARE RIGHT TO BE ANGRY WITH DONALD TRUMP, BUT THEY SHOULD ALSO BE FURIOUS WITH THEMSELVES

The betrayal of Ukraine is a final warning to the UK and its continental allies to put a lot more energy and money into rebuilding their defences

Andrew Rawnsley
16 February 2025
The Guardian

It was, Sir Keir Starmer told members of his inner circle, one of his most meaningful visits abroad. In the middle of last month, he flew to Kyiv to double-down on the commitment to back Ukraine’s struggle for freedom, a pledge he first made a defining feature of his leadership when Labour was in opposition. Hands were warmly clasped with Volodymyr Zelenskyy, wailing air raid sirens greeted a Russian drone attack, financial promises were made, and signatures were inscribed on a 100-year partnership treaty. The prime minister solemnly intoned the western mantra about backing the resistance to Russian tyranny “for as long as it takes” for Ukraine to become “free and thriving once again”.

All of which now sounds for the birds, thanks to Donald Trump. It was with his trademark contempt for his country’s traditional allies that the US president blindsided them by announcing that he had initiated peace negotiations with Vladimir Putin over the heads of Ukraine and the European members of Nato. The UK received no more warning of this bombshell than anyone else. So much for the vaunted “special relationship”. The US defence secretary, Pete Hegseth, then unleashed another punch to the solar plexus of European security by publicly declaring that Ukraine would have to accept the surrender of large chunks of its territory and should forget about becoming a member of Nato. The future defence of Ukraine, he went on to declare, would be down to Europe, because the US wouldn’t be sending any of its troops to sustain a security guarantee.

Humiliated and anguished, European leaders are crying “betrayal”. The UK government is not adding its voice to that charge in public, but it privately agrees. There is astonishment that the US president blithely conceded to several Russian demands before negotiations have even begun. “What happened to the Art of the Deal?” asks one flabbergasted minister. There is disgust at the Kremlin’s undisguised glee with what it interprets as a vindication of the barbarity it has inflicted on its neighbour. There is fear of the consequences for the Baltic states and others by rewarding Russian predation. There is horror at Trump’s subsequent suggestion that Putin be invited to rejoin the G7, as if the bloody slate of war crimes perpetrated by the Russians can simply be wiped clean.

A hideous idea doing the rounds is that Trump will make a state visit to Moscow timed to coincide with the May Day parade, which celebrates Russia’s military. What a grotesque spectacle: the supposed leader of the free world sitting with the Kremlin’s tyrant watching a march across Red

John Healey, the defence secretary, has spoken of a ‘hollowed-out’ armed forces left behind by the Tories. Photograph: Harry Nakos/AP

Square by the army that has committed so many atrocities in Ukraine.

The biggest surprise is that so many people claim to be surprised. We knew that this US president despises America’s historic allies among the European democracies as he disdains the architecture of international security that his predecessors built. His geopolitics is one in which carnivorous great powers cut deals with each other and the smaller ones fall into line or get crushed underfoot. If you are genuinely

shocked by these developments, I can only assume you haven’t been paying much attention. The perils are acute. A dictated peace will embolden Putin and other predators by sanctifying the redrawing of international borders by force. Were the US in concert with Russia to dismember Ukraine over the protests of Kyiv and European capitals, the transatlantic alliance would be mortally fractured. Europeans are right to be angry with Trump, but they should also be furious with themselves. They are to blame for leaving their continent so vulnerable to this danger-infused turn in world events. Trump has always had a point when he’s railed about Uncle Sam being treated as Uncle Sucker and he isn’t the first US president to tell Europe to take more responsibility for its security, even if none before have been so brutal about it. Under the lazy assumption that the US would always ultimately have their backs, European countries have spent too little on their own defence. The Russian invasion of Ukraine was often described as a wake-up call, but too much of Europe responded by hitting the snooze button. Three years on, the latest authoritative report from the International Institute for Strategic Studies finds that Moscow is feeding more resources into its war machine than the entirety of non-Russian Europe is spending on defence. Some frontline Nato countries, notably Poland, have ramped up their military budgets in response to the ravaging of Ukraine. The Poles grasp that the cost of deterrence is worth paying to avoid the far greater price of leaving yourself exposed to devastation. Others are still asleep. Last year, eight of Nato’s 32 members were still failing to meet the modest obligation to spend at least 2% of GDP.

It is not that Europe lacks the resources to protect itself without US assistance. Russia’s population is about 144 million. The total population of Nato countries, excluding the US, is over 636 million and their combined economic heft is about 12 times that of Russia. The means are there; what’s been lacking is the will. Defence spending is about to become a lively issue in British politics. George Robertson, defence secretary during Tony Blair’s time at Number 10 and subsequently a secretary general of Nato, has been leading a strategic defence review. Lord Robertson is a shrewd Scot who has overseen a serious piece of work that has come to conclusions which will be jolting. His grim findings have just been delivered to the desks of the defence secretary and the prime minister. They will have landed with a thump.

The Robertson review will add further detail to an already alarming picture of escalating threats out-matching inadequate protections. It suggests innovations designed to extract more bangs

for taxpayers’ bucks by improving the efficiency of defence spending. It also recommends the reprioritisation of roles and activities. It makes the argument that it’s not just how much you spend that matters, it is also how well you spend. Yet the bluntest message of the review will be

that Britain is not adequately resourcing its security. John Healey, the defence secretary, has effectively conceded that already by decrying the “hollowed-out” armed forces left behind by the Tories, a “dire inheritance” which includes the smallest army since the Napoleonic wars and an air force losing pilots faster than it can train replacements.

One of Mr Healey’s junior ministers has said that the British army could be wiped out in as little as six months if it engaged in a war on the scale of the conflict in Ukraine. In the realm of cyberwarfare, the head of the National Cyber Security Centre recently warned that Britain’s shields aren’t strong enough to protect from the myriad bad actors who are menacing us.

Labour’s election manifesto made a pledge to get spending up to 2.5% of GDP, but not until some distant and undefined point in the future. At an imminent meeting with the prime minister at Number 10, the heads of the armed forces are expected to argue that there will be more cuts to our enfeebled capability unless they get an additional £10bn a year than has been budgeted for.

People in a position to know tell me that Sir Keir is becoming swayed by the case to spend more. For that to happen, three big obstacles will have to be overcome. One is the Treasury, which has ever viewed the MoD as a prodigiously wasteful spender, as it often has been. When money is already tight, Rachel Reeves is going to take a lot of persuading to make a special case of defence. There will be baulking by the many Labour ministers and MPs who will flinch at more money for missiles when it will mean less for public services. There’s also a job of persuasion to do with the British public for whom defence and security has not recently been a priority. At last summer’s election, just one in 50 named it as their top issue in deciding how to vote.

It is going to take a lot of effort to shift the dial, but the need to do so is becoming pressing. There’s an old diplomatic saw: “If you’re not at the table, you’ll probably be on the menu.” In this era of international relations, exemplified by Trump seeking to do a strongman-to-strongman deal with Putin to carve up Ukraine, the law of the jungle is beginning to prevail. If the UK and the rest of Europe don’t want their vital interests to be on the menu, we’re going to have to stomp up the cost of a seat at the table.

Andrew Rawnsley is the Chief Political Commentator of the Observer

ОДИН ГАРАНТ ПОЧИНАЄ ВІЙНУ, ІНШИЙ – ХОЧЕ ОБІБРАТИ ДО НИТКИ?

У цей фатальний час, чому немає заяви про те, скільки віддала Україна в ім'я миру?! Нам щось там порахували ефімерне, ми порахуймо КОНКРЕТНЕ!

Б. Клінтоне, експрезиденте США, ти де? Л. Кучмо, і ти? Якщо один з другим мовчать, засунувши голову у пісок, то де наша влада, і не лише Зеленський! Верховна Рада, Кабінет міністрів, Міністерство Закордонних Справ?! Всі українці в країні і світі! Нагадайте! Впевнено, логічно аргументовано, щоб змити цю всю мішуру рашистської пропаганди, що, на жаль, проникла в Білий дім.

Україна, на вимогу США, віддала третій у світі ядерний потенціал. А їй пообіцяли повну гарантію територіальної цілісності. Не тільки США, але й росія і Великобританія. Та ще й повну економічну безпеку за тим самим злощасним Будапештським меморандумом!

Логічно ж: якщо ці гарантії хтось порушує із підписаних, то він агресор. Інші підписані зупиняють агресора, застосовуючи військову та економічну складову (санкції) та інші важелі. Кінцева мета: повернути Україні те, що їй гарантували — територіальну цілісність та економічну безпеку.

Змушують компенсувати за рахунок агресора всі збитки, яких вона зазнала.

До гарантів приєдналась одразу Великобританія. Потім — Франція та Китай. То чому зараз мовчать той Клінтон та Кучма? Вони ж ставили підписи під цим документом «безпрецедентного пограбування країни»; навіть якщо це меморандум, то там

є підпис і президента США! А отже, від імені народу і держави США такі ГАРАНТІЇ надавались! Тому ці держави мають сісти за стіл перемовин, і саме вони мають вирішити, що агресор, тобто рф, має компенсувати збитки, завдані війною, та повернути території.

Дуже важливо Трампу, без емоцій, команді від України показати, скільки втратила Україна в безпеці та матеріально, віддавши ядерну зброю та порізавши стратегічні літаки. Де наші дипломати у фатальні дні?! Є ж офіційні висновки комісії ВР! Бачила сама, як журналіст, як це робилось!

Якщо Трамп виставив Україні рахунки за безкоштовну допомогу від США Байдена, то ми буквально змушені порахувати — тільки знищення 43-ї Ракетної армії, штаб якої знаходився у Вінниці, обійшлось у \$630-650 млрд.

На вимогу США («нині здравствуючого» президента Клінтона) було розформовано 10 дивізій із висококласними

спеціалістами та повним бойовим спорядженням.

Понад 50 тисяч особового складу, міжконтинентальні балістичні ракети з ядерними зарядами, пускові шахти у різних кутках України, командний пункт. Стисло перекажу втрати колись одного з найпотужніших військових формувань світу, про яке сьо-

Так нищили ядерний щит України. Журналісти «33-го» були свідками цього злочину століття

годні нагадують тільки зруйновані приміщення:

— у складі 43-ї армії знищено 187 балістичних ракет, де знаходилось від 6-10 боеголовок, які були розташовані в Україні і націлені на такі цілі: штат Нью-Йорк та штат

Вашингтон з точкою «0» — Пентагон. Вартість об'єктів — 630-640 млрд (за оцінками комісії ВР).

Крім того, Україна віддала під гарантії президента США Б. Клінтона бойового урану та плутонію у чистій вазі на 770 мільярдів доларів за курсом на 2000 рік.

У виробках (боеголовках) це майже 1,1 трильйона доларів. Тактичні плутонієві заряди від 5 кілотонн до 150 кілотонн. Носії ядерної зброї Р-36М (виріб 100) і Ту-22, Ту-160, від 800 мільйонів до мільярда в доларах, віддали кремлю.

Тепер стратегічні літаки рф використовує у війні проти нас. Також за цими гарантіями територіальної цілісності і економічної безпеки! Ну, зверніться ж до Трампа з цими аргументами! Нехай він поспілкується з Клінтоном! Це ж не якісь «казки мадридського двору»!

І що тоді виходить? Тобто, якщо з цієї суми відняти мі-

Маск спростував. Ну, так же ведуться перемовини: ваші аргументи проти наших аргументів!

Хтось притомний може це підказати Зеленському і нашим перемовникам та європейським друзям, американським, слава Богу, вони ще є! І час підходящий! Ну, вловить же методіку, за якою потрібно розмовляти з такою людиною як Трамп!

Хоче бізнесу — дайте бізнес-розклади! І тоді або вони це визнають, або скажуть своєму народові і світу, що це насправду була «гра у наперстки» і найбільше «кідалово» довірливого українського народу, який повірив демократичній державі і взяв її за приклад, щоб будувати такий устрій у себе.

Хотіла б я побачити «обратку»! Я жила і навчалась свого часу в США, і здогадуюсь, якою вона буде... приїде час! Але зараз вирішується доля України. Тому діймо негайно!

Яким би яловим не був той меморандум — там вихідна точка! Бо там стоїть підпис і президента рф про те, що він і рф визнає територіальні межі України і зобов'язується їй їх ГАРАНТУВАТИ! Ну, там же прямо посібник для позиції України! Скористайтесь цим і вимагайте участі і Франції, і Великобританії, і Китаю у цих перемовинах.

Покажіть ці фото світу на пресконференції Зеленського! Так нищили третій у світі ядерний щит України ПІД ГАРАНТІЇ президента США і рф, який нині в статусі агресора!

Фото: «33 канал»
Тетяна Редько,
«33 канал»

ДОСЛІДЖЕННЯ: РЕАЛЬНА ВАРТІСТЬ ДОПОМОГИ США ДЛЯ УКРАЇНИ СТАНОВИЛА ЛИШЕ \$50 МЛРД.

Реальна вартість американської військової допомоги Україні значно нижча, ніж заявлено офіційно. Замість понад 60 млрд. дол., які називають у Вашингтоні, фактична сума оцінюється у \$18,3 млрд. А сумарна допомога, разом із фінансовою, становила \$50,9 млрд.

Про це йдеться в дослідженні «Economists for Ukraine».

Зазначається, що основна причина розбіжностей — завищена оцінка старих запасів озброєнь США. Міністерство оборони заявило, що передане обладнання коштує \$31 млрд., але дослідники оцінюють його реальну вартість у \$12,5 млрд. Значна частина техніки була списана, а її використання в бою обмежене, що ще більше знижує його вартість.

Непряма передача обладнання через країни-союзники, зокрема Польщу, становить близько \$20 млрд. оборонних інвестицій, але лише \$340 млн. з них безпосередньо дісталися Україні.

За три роки війни США надали Україні \$50,9 млрд. З них \$32,6 млрд. пішли на бюджетну під-

тримку — зарплати, пенсії та інші витрати, що відшкодовуються через механізми Світового банку та «USAID».

«Публічні розповіді про допомогу Україні часто не враховують різницю між асигнуваннями та фактично наданою допомогою», — зазначає керівництво організації «Economists for Ukraine».

По-друге, значна частина коштів йде на замовлення нових систем озброєнь у США, але постачання відбуваються з великими затримками. З виділених \$12,1 млрд. на закупівлю нового обладнання, реальна вартість допомоги для України оцінюється лише у \$5,5 млрд.

Також частина американської допомоги надається у вигляді кредитів та гарантій. Наприклад, США використали заморожені російські активи для забезпечення кредитів Україні та Молдові на \$25 млрд.

Наприклад, кредит у розмірі \$156 млн. дозволив Україні придбати локомотиви американського виробництва, підтримавши 800 робочих місць у Пенсильванії.

Загалом, у дослідженні робиться висновок, що фактична вартість військової допомоги США Україні становить \$18,3 млрд., тоді як ще \$32,6 млрд. було надано у вигляді бюджетної допомоги, здебільшого через механізми відшкодування витрат.

Таким чином, загальна вартість наданої допомоги за три роки склала \$50,9 млрд. — в середньому близько \$17 млрд. на рік.

Це відповідає лише 0,25% федерального бюджету США. Для порівняння, це приблизно стільки ж, скільки Вашингтон витрачає на утримання та енергозабезпечення урядових будівель.

Окремо автори звіту наголошують, що Україна ретельно контролює всі надходження. Завдяки електронній системі урядування можна відстежити кожен витрачений гривню — від зарплат державних службовців до закупівлі офісного паперу. Проведені аудити не виявили зловживань чи аномалій у використанні міжнародної допомоги.

«NEWSUA»

ЄПИСКОПИ ПОСТІЙНОГО СИНОДУ УГКЦ ЗУСТРІЛИСЯ З АРХИЄПИСКОПОМ ТОРОНТО

24 лютого 2025 року, у день третьої річниці повномасштабної війни в Україні, владика Постійного Синоду Української Греко-Католицької Церкви на чолі з Блаженнішим Святославом зустрілися з архієпископом Торонто Френсісом кардиналом Лео. Архієпископ запевнив представників УГКЦ у постійній молитві та підтримці українського народу з боку римо-католицької архидієцезії Торонто.

Зустріч відбулася за спільною вечерею, що стала нагодою для братерського спілкування, підтримки та молитви.

Архієпископ Френсіс кардинал Лео, вітаючи гостей, висловив глибоку солідарність з Українською Греко-Католицькою Церквою та її вірними, які страждають через війну. Він запевнив, що Римо-Католицька архидієцезія Торонто молиться за мир в Україні та підтримує зусилля Блаженнішого Святослава та всього духовенства УГКЦ.

«Ваше Блаженство, — звернувся до Предстоятеля УГКЦ архієпископ Торонто, — Ви показали таку надзвичайну силу, мудрість і лідерство

протягом усіх цих років. Уся світова спільнота була уважною до Ваших слів і Вашого служіння та підтримувала Вас у молитві».

«Сьогодні минає болюча третя річниця вторгнення російських військ в Україну. Папа Франциск буквально вчора з лікарняного ліжка прагнув повернути увагу світу до цього збройного конфлікту та народу України, про який він окремо згадав, описавши широкомасштабну війну як болючу і ганебну подію для всього людства», — зазначив кардинал Лео.

На знак духовної єдності та підтримки архієпископ Френсіс подарував українським єпископам ікону святого Архистратига Михаїла, наголосивши, що цей небесний покровитель Києва є також символом боротьби за справедливість і мир.

Своєю чергою, Отець і Голова УГКЦ висловили вдячність канадському народові за відкриті серця для українців, які були змушені залишити Батьківщину через війну. Він також поділився особистими спогадами про перші дні повномас-

штабного вторгнення, коли бачив Київ під ворожими обстрілами.

«Я запитував Бога: чому Ти дав мені бачити це? Чому я живий, а багато інших — ні? Але, можливо, наша місія сьогодні — бути свідками для світу трагедії України, але також і перемоги добра над злом, Архангела Михаїла над усіма силами Аїду», — сказав Блаженніший Святослав.

Патріарх також наголосив на значенні молитви як простору зцілення ран та духовної підтримки: «Молитва — це не магічна формула. Це простір стійкості, відродження та надії, — зазначив він. — Ми молимося, щоб наш Господь продовжував благословляти Канаду, Ваше служіння і Церкву на цій благословенній канадській землі».

Зустріч завершилася молитвою за мир в Україні та за здоров'я Папи Франциска. Владика Постійного Синоду УГКЦ висловили вдячність архієпископу Торонто та всій канадській спільноті за їхню підтримку та солідарність із народом України.

Фото: УГКЦ
Департамент інформації УГКЦ

У США МИ МОЖЕМО РОЗРАХОВУВАТИ НА ПІДТРИМКУ РЕЛІГІЙНИХ ДІЯЧІВ А ЛОБІСТІВ ВПК

Україна може розраховувати на підтримку лобістів військово-промислового комплексу США, а також на релігійних представників.

Про це заявив колишній посол України у США Валерій Чалий в інтерв'ю «Главкому».

«Я б відзначив у правильному напрямі зустріч голови УГКЦ Святослава у Білому домі з очільницею «Офісу віри» адміністрації Трампа. Це не офіційна дипломатія, але дуже важливі виходи до вуха американського президента через його дуже близьке оточення. І це набагато ефективніше, ніж діяти традиційними шляхами. Усім цим, до слова, можна було займатися між датою виборів та днем інавгурації. На жаль, той час ми упустили. В основному, були офіційні візити — голів Офісу президента, парламентської фракції «слуг народу», але це не принесло результату», — заявив він.

Чалий наголосив, що зараз ка-кофонія галасливої команди Трампа заглушила всі інші голоси в США.

«Чого варта хоча б обкладинка однієї з улюблених газет Трампа „New York Post“, яка нагадала йому, хто є справжнім диктатором. На кого може розраховувати Україна серед наших друзів в Штатах? Зараз багато хто дійсно шокований не стільки темпом Трампа, а в першу чергу самим підходом до росії. Для цих людей це є абсолютно неприйнятно, і вони прекрасно знають та розуміють, що це — шлях у нікуди. Республіканці зараз кажуть, що дайте простір Трампу для його підходу до угод. Тож дехто зайняв вичікувальну позицію, але це триватиме максимум два-три місяці. Далі вже такого вичікувального підходу не буде — особливо ближче до проміжних виборів, які відбудуться менш ніж за два роки, а, по суті, розпочнуться вже влітку цього року»,

— додав він.

На думку колишнього посла, після того, як Трамп зробив зачистки в Пентагоні, військово-промислове лобі та військові «почнуть брати реванш».

«Тому, окрім релігійного напрямку, ми можемо також розраховувати на лобістів ВПК... Американський ВПК буде відбиватися від усіх спроб обмежити продаж зброї. Безоплатне постачання зброї від США для України навряд чи триватиме далі після того, як завершаться попередні зобов'язання, а от по лінії закупівель, думаю, у Трампа не буде інтересу закривати можливість продажу американської зброї. Кошти на неї Україна може взяти в Європі, але слово президента Трампа все одно буде вирішальним. Тож нам сваритися з Трампом та його найближчим оточенням абсолютно не варто», — підсумував колишній дипломат.

PIСУ

ПОНАД 2,000 СВЯЩЕННИКІВ РПЦ ПОБУВАЛИ НА ФРОНТІ В УКРАЇНІ

Понад 2,000 священників рпц побували на фронті в Україні, здійснивши понад 4,500 відряджень. Деякі священнослужителі сьогодні перебувають там від 1,5 до 2 років.

Про це повідомив голова Си-

нодального відділу із взаємодії з ЗС та правоохоронними органами митрополит Кирило (Покровський), передає Тг-канал «Христини проти війни».

За його словами, священники дають мотивацію бійцям, щоб вони «йшли у бій без страху».

"Мотивація захисту русского

міра з захисту суверенітету країни, святинь країни, бачачи, як не лише нацисти, а й сатаністи знищують українську православну церкву. І весь західний світ, уже постхристиянський в основному світ, на жаль, про це мовчить", — зазначив він.

PIСУ

СБУ ДОСЛІДЖУЄ ДІЯЛЬНІСТЬ УПЦ МП ЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

У Євросоюзі санкції щодо упц мп вже реалізовані, але робота триває.

Служба безпеки продовжує роботу щодо дослідження діяльності упц мп не тільки в Україні, а й за її межами. Так Голова Служби безпеки Василь Малюк в розмові з "LB.ua" в Києві зазначив, що в Євросоюзі санкції щодо упц мп вже реалізовані, але робота триває.

"Реалізовані вони (санкції, — ред.) в Європі, у нас. Але робота ця продовжується. Зокрема, ініціатором є Чехія. І ми разом із чеськими колегами відпрацювали. Я продовжую цю роботу. Це дійсно — надпріоритетний напрямок. При цьому ми залишаємося вірно сповідувати принцип свободи совісті і віросповідання. Тут жодних питань бути не може. ...Якщо там виглядають «вуха» російських спецслужб, будемо працювати... " — сказав Малюк.

Таке він сказав, коментуючи інформацію про те, що останні санкції СНБО проти низки осіб були запроваджені — за інформацією редакції — в тому числі, в зв'язку з виявленими фактами фінансування ними громадських організацій в ЄС, які провадять антиукраїнську політику та пов'язані з росіянами. В тому числі, релігійних громад (відомо, що тільки протягом останнього часу на території Євросоюзу було створено понад сотню нових осередків упц мп. Створення таких осередків ПЦУ — згідно з Томосом — заборонено, — ред.).

"Як тільки буде достатньо підстав — ми це реалізуємо", — підкреслив Малюк, говорячи про те, чи може така робота стати підставою для запровадження нових санкцій РНБО.

«LB.ua»

МОВОЗНАВЕЦЬ НАЗВАВ МАЛОВІДОМІ ФАКТИ ПРО УКРАЇНСЬКУ МОВУ

Мова – один із найголовніших засобів згуртування нації. У цьому переконаний мовознавець і журналіст В’ячеслав Васильченко. “Саме через ставлення до своєї мови, до рівня володіння нею, – каже він, – дуже легко з’ясувати, наскільки освічена чи ерудована людина, наскільки культурна та працьовита”.

Деякі науковці стверджують, що зародилася наша мова в XIV столітті, інші говорять – у VII. Однак щодо походження сучасної української мови ніяких розбіжностей не виникає: відомо, що її започаткував автор “Енеїди” Іван Котляревський, а основоположником став Тарас Шевченко. Вони почали писати свої твори народною мовою на основі українських середньонаддніпрянських говірок.

Ось декілька маловідомих фактів про солов’їну від В’ячеслава висильченка, які опублікував “Український інтерес”.

- Мандрівники, які побували в Україні XVII століття, свідчили дивуючись, що “тут усі, навіть жінки та діти, вміють читати і писати”.
- Сьомого березня 1918 року був виданий циркуляр Ради Народних Міністрів губернським і повітовим комісарам про застосування української мови. Він вимагав перекласти українською мовою ті постанови Тимчасового уряду, які не скасував уряд УНР, і наголошував: “Всякі написи і вивіски повинні бути негайно зробленими українською мовою”.

- Кількість слів у сучасній українській мові сягає вже третьої сотні тисяч.
- Найбільшу кількість синонімів має слово “бити” – 45.
- Найуживаніше слово – це частка “не”. У прямій мові вживається найчастіше. В авторській мові частка “не” входить у п’ятірку найуживаніших слів. А в загальному масиві текстів із-поміж усіх слів посідає третє місце.
- Найбільш використовувані серед відповідних частин мови такі слова: “рука” (іменник), “бути” (дієслово), “великий” (прикметник), “він” (займенник). Найменше ми використовуємо іменники: “мутація”, “баклажка”, “радист”, “білочка”.
- “Заповіт” Шевченка перекладений 147 мовами народів світу.
- Найбільша кількість слів у нашій мові починається на літеру “П”.
- Найменше українці використовують літеру “Ф” (переважно нею починаються запозичені слова).
- Тридцять літер має слово “рентгено-электрокардиографичный”. Подейкують, це найдовше слово в нашій мові.
- Серед українських письменників чемпіоном із псевдонімів був Олександр Кониський (141), “срібло” – в Івана Франка (99), а на третьому місці закріпився Осип Маковей (56).

ПУТІН ТА КІРІЛ ПРИВІТАЛИ ОДИН ОДНОГО З ДНЕМ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ

владімір путін привітав патріарха московського кіріла (гундяєва) із Днем захисника Вітчизни, який спочатку святкувався як день радянської армії.

Про це повідомляє Тг-канал “Християни проти війни”. “Це свято завжди урочисто відзначається у нашій країні як символ безмежної поваги народу до перемог та ратних подвигів наших предків. Такий непорушний зв’язок історичних традицій відданого служіння Вітчизні, щира любов до батька сьогодні надихають воїнів росії, які мужньо борються за правду і справедливість, за свободу і незалежність Батьківщини”, — зазначив путін.

У привітанні у відповідь патріарх заявив, що “це свято — символ військової доблесті та честі, мужності та героїзму, вірності обов’язку та відповідальності перед країною. Сьогодні наші ратники, слідуючи кращим традиціям своїх достославних попередників, пліч-о-пліч стоять на сторожі Батьківщини, захищають її суверенітет і національні інтереси, роблять внесок у забезпечення мирного та благополучного життя на історичних землях Святої Русі”.

“Переконаний, що рішучість та далекоглядність державного керівництва разом із відданістю наших воїнів Батьківщині й надалі сприятимуть консолідації народу, надихатимуть на нові добрі звершення на славу росії”.

Всіляко підтримуючи учасників спеціальної військової операції, а також надаючи гуманітарну допомогу жителям, які постраждали від цього протистояння, архипастирі і пастирі російської православної церкви невпинно закликають все суспільство згуртуватися і діяти, міцно вірити і молитися за тих, хто захищає нашу країну від ворожих сил і справжню незалежність росії”, — підкреслив патріарх.

ПІСУ

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

3 понеділка до п’ятниці
в 9 год ранку
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п’ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п’ятниця - 2 PM*

*Повторення

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Facebook:
Lyubomyra Matviyas

ПОСТУП

українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв’ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!

Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Steve M. Woloshyn

Sales Representative

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Missis-
sauga, ON L5S 1X2

Office: 905-565-9200

Fax: 905-565-6677 Cell:
416-823-5551

www.SteveWoloshyn.com
Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам’ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені,
\$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

КУПУЄТЕ ЧИ
ПРОДАЄТЕ, -
ПОСИЛАЙТЕСЯ
НА ОГОЛОШЕННЯ В
«ГОМОНІ УКРАЇНИ»!

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

FRIENDS OF UKRAINE
DEFENSE FORCES
DONATE TODAY

DEPOSIT SPECIAL

4.10%^{*}

100 days

3.60%^{*}

13 months

 /BCUFinancial

 /bcu-financial-group/

 @bcufinancialgroup

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

* Terms and conditions apply: 100-day term and 13 month term only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from January 13, 2025. Rates are annual and subject to change.

BCU Financial

BCU can help you maximize your RRSP contribution with our BCU RSP Loan*

1 year PRIME • 2 years PRIME + 0.25%

3 years PRIME + 0.50%

A BCU RSP Loan* can help you reduce your income tax!

Contributing your maximum contribution amount can help you increase your income tax deductions – saving you your hard earned money and helping you plan for your future.

CONTRIBUTION DEADLINE

Contributions to your RRSP during the first 60 days of 2025 may be claimed as a deduction from income for the 2024 taxation year. The deadline for 2024 RRSP contributions is Monday, March 3, 2025.

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

*Terms and conditions apply: valid for open RSP Loans only, OAC, BCU Prime 5.90% as at January 20, 2025. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Rates are subject to change. Offer ends March 3, 2025.